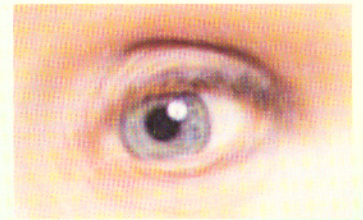

M a r y K . B a x t e r

J u m a l i k i l m u t u s
taevast

Mary K. Baxter

**Jumalik ilmutus
taevast**

*Olge rõõmsad ja hõisake,
sest teie palk on suur taevas!
Matteuse 5:12*

Kharisma

Eessõna

Mary Kathryn Baxteri inspireeritud kirjutistel hingab jumalik võidmine. Need on toonud õnnistust sadadele ja tuhandetele inimestele. On tähtis võimalikult laialt levitada sõnumit, mis Jumal on talle andnud. Ta jagab oma kogemusi igal aastal sadades kogudustes, ja nüüd on ta need kirjutanud raamatuks.

Mary eelmist raamatut "Jumalik ilmutus põrgust" on Jumal eriliselt kasutanud päästesõnumi edastamiseks kadunutele. Seda on trükitud eri maades ja eri keeltes, ning kõikjal on see äratanud suurt tähelepanu. Usun, et käesolev raamat, "Jumalik ilmutus taevast", leiab veel laialdasemat vastuvõttu.

Mary Kathryn Baxteri pastorina tunnen teda aastaid isiklikult ja toetan täielikult tema teenimistööd. Jumal Ise on kinnitanud teda oma võidmisega ja andnud need nii elavat vastukaja leidnud sõumid.

Käesolev raamat on rohkete palvete, pisarate ja tõsise töö tulemus. Palvetan, et selle lai levik aitaks paljudel hingedel õppida tundma Issandat ja valmistuda igaveseks eluks taevas.

*Vanempastor dr. T. L. Lowery
(National Church of God)*

Sissejuhatus

Käesolev raamat on aruanne minu paljudest elamustest Jumalaga. See pole kujutlusvõime töö ega elust pettunu unistus.

Taevas on reaalne, ja ma kirjeldan siin oma kogemusi sellisena, nagu need olid. Tõsi, ma ei näinud kõike, mis taevas on – selle nägemiseks kuluks igavik. Samuti ei jutusta ma kõike, mida nägin, ka Paulus ei teinud seda (vt 2. Korintose 12:1–4). Kuid ma räägin kõigest, millest Jumal mul käskis rääkida. Tahaksin eriliselt tänada oma pastorit dr. T. L. Lowery't ja tema võluvab abikaasat Mildredi nende toetuse, julgustuse ja väärtusliku kaastöö eest selles ettevõtmises.

Olen tänulik Jumalale, kes on kutsunud mind seda sõnumit jagama. Jumal õnnistagu teid kõiki!

Mary Kathryn Baxter

Jeesuselt Kathrynile

Sa oledki sündinud selleks, et üles kirjutada ja edasi anda kõik, mida Ma sulle ütlen ja näitan. Sinu kutsumus on anda maailmale teada, et on olemas taevas ja on olemas põrgu, ja et Mina, Jeesus, olen läkitatud Isa poolt päästma inimesi põrgupiinast ja valmistama neile aset taevas.

Seespool väravaid

Oma lõpmatus halastuses ja armus lubas Jumal mul tulla sellesse kaunisse kohta, mida nimetatakse taevaks. Ma ei tea täpselt, kuidas mu teekond sinna ja tagasi oli korraldatud, kuid ma ei saa eksida selle tõelisuses.

Kuidas need taeva võrratud imed mulle, tavalisele surelikule, ilmutati? Alustan algusest.

Ühel ööl tuli mu juurde Issand ja ütles, et olen valitud eriliseks ülesandeks. Ta ütles: "Mu laps, Ma ilmutan Ennast sulle, et tuua inimesi pimedusest valgusesse. Olen valinud sinu, et sa kirjutaksid ja jutustaksid sellest, mida Ma sulle näitan ja räägin."

Allutasin end täielikult Issandale ja sündima hakkasid üllatavad asjad. Mind võeti ja kanti põrgusse. Kõik mu viis meelt olid ergud: võisin näha, kuulda, kompida, haista ja maitsta. Ometigi oli see üleloomulik. Mõistsin, et see oli antud mulle kindla eesmärgiga.

Pärast seda, kui Issand oli mind viinud põrgusse, olin väga masedatud. Nähtud õuduste tõttu oli mu süda tohutult kurb ja raske. Olin näinud Jumala kohut patu üle ja põrgusse läinud inimeste üle. Palvetasin ahastavalt Jumala poole, otsides lohutust.

Kolmekümne esimesel ööl pärast seda, kui need sündmused olid alanud, langes mu peale taas Jumala vägi. Kell kaks öösel seisis mu voodi juures võimas ingel. Ingli taga seisis Jeesus. Kui vaatasin Issanda poole, siis Ta naeratas mulle, kuid ei öelnud midagi.

Ingel ütles: "Jumal on andnud mulle eriülesande: viia sind taevasse ja näidata sulle mõningaid sealseid paiku."

Hetke pärast ta lisas: "Tule ja vaata Jumala au!"

Sedamaid tõstis üleloomulik jõud mu välja kodumajast ja ma leidsin end seismas koos inglga taevaväraval.

Jäin otse hingetuks ilust, mida ümberringi nägin. Riietus, mida too taevane olend kandis, oli otsekui sädelev valgusrüü. Inglil olid kolmnurksed tiivad, mis helkisid vikerkaarevärvides. Olin lummatud kirjeldamatust jumalikust ilust ümberringi.

Järgnevalt lausus ingel sõnad, mida mul pärastpoole veel palju kordi tuli kuulda: "Vaata, see on Jumala au!"

Võimas värv, mis kiirgas mu ees, oli tehtud ühest terviklikust pärlist.

Aukartuses püüdsin endasse mahutada nii palju, kui suutsin, sellest ülikaunist vaatepildist. Tol hetkel ma ei näinud Issandat enam, kuid olin täielikult vallatud taeva auhiilgusest.

Sisenemine taevasse

Kui saabusime sinna, seisis väljaspool väravat kaks suurt inglit särendavas rüüs, mõõk käes. Nende juuksed olid nagu kuld ja palged helkisid valgust.

Mind saatev ingel astus väravavalvurite juurde ja rääkis nendega, jättes mind üksi seisma. "Oo, kui aulised on taevaväravad", mõtisklesin omaette, "kui imeline on näha ühte neist oma silmaga!" Äkki taipasin, et ma ju tõepoolest saan kohe-kohe sisse astuda.

Jälgides Issanda ingleid, võisin osaliselt kuulda nende kõnelust. Üks neist läks hetkeks väravast sisse ja naasis väikese raamatuga. Raamatu kaaned olid kullast ja ka trükk seal sees oli kuldne. Mulle tundus, et see oli minu elulugu. Kaanel oli minu nimi: Mary Kathryn Baxter.

Heakskiitev naeratus tuli inglite näole, kui nad raamatu avasid. Nad vaatasid teineteisele otsa ja ütlesid nii, et ma võisin kuulda: "Ta võib sisse minna."

Mind juhtiva ingli saatel astusin läbi selle suurepärase värava taevasse. Silmapilk osutusin keset muusikaheliseid. Need olid mu ümber, mu kohal ning näisid tungivat kogu mu olemusse. Laine laine järel voogasid võimsad, kaunid helid ja laul üle maastiku, mähkides endasse kõik.

Kui sisenesin linna, suutsin taas hämmastusest vaevu hingata. Vaatepilt oli võrreldamatu ja kirjeldamatu. Mind ümbritsesid kõige kaunimad ja värvikamad lilled, mida iial olen näinud. Kõikjal oli

uskumatult palju rohelust ja taimestikku. Lillede õied tundusid kaasa elavat muusikale ja laulule. Helid keerlesid jätkuvalt mu ümber ja ma tundusin osana nendest.

Üks asi on püüda selle linna imesid kirjeldada, teine on teada, et võid jagada selle rõõmu.

Nägin ülevoolavalt rõõmsaid taevakodanikke, kes olid rõivas-tatud rüüdesse, ja mulle tuli Pühakirja sõna:

"Mina rõõmutsen väga Issandas, mu hing ilutseb mu Jumalas, sest Ta on mind riietanud päästeriietega, katnud õigusekannuga, otsekui oleks peigmees enesele pähe pannud piduliku peakatte või pruut ennast ehetega ehtinud" (Jesaja 61:10).

Pole sõnu, et kirjeldada rõõmu ja õnne, mis kiirgas nende näost. Taevas on tõelisus, see pole kujutlusvõime vili. Piibel annab edasi Jeesuse sõnad:

"Teie süda ärgu ehmugu! Uskuge Jumalasse ja uskuge Minusse! Minu Isa majas on palju eluasemeid. Kui see nõnda ei oleks, kas Ma siis oleksin teile öelnud, et Ma lähen teile aset valmistama?" (Johannese 14:1,2).

Taevas on koht, mis on valmistatud selleks valmistatud inimestele. Kui meie Jumala lastena oleme muudetud ja uuendatud uussünni läbi ja oleme uus loodu Kristuses, siis on meil rõõm teada, et koht, kus veedame igaviku, on valmistatud Lunastaja poolt, kes meid on päästnud. Taevas on täiuslik koht. Kuna meie Lunastaja on täiuslik, kõikvõimas ja igavene, siis peab ka taevas olema täiuslik. Kuna Ta on valmistanud selle koha meile, et võiksime seal koos Temaga igavesti elada, siis peab see igavene kodu olema täiuslik. Miski ei saa iial rüvetada ühtegi osa sellest taevasest eluasemest; sinna ei lubata midagi, mis saaks seda määrada või rikkuda.

"Sinna ei saa midagi, mis on rüve, ega keegi, kes teeb jäledusi ja valet, vaid üksnes need, kes on kirjutatud tapetud Talle eluraamatusse" (Ilmutuse 21:27).

Taevasse ei ulatu patt ega pääse ükski patune. Saatan on sealt alaliseks välja heidetud.

"Taevas sai nähtavaks teine tunnustäht, ennäe: suur tulipunane lohe, kellel oli seitse pead ja kümme sarve ning ta peadel seitse peaehtet. Ta saba pühkis ära kolmandiku taevatähti (ingellikke väehulki) ning viskas need maa peale. Ja lohe seisatas naise ees, kes oli sünnitamas, et

niipea kui ta on sünnitanud, süüa ära ta laps. Ja taevast tõusis sõda: Miikael ja tema inglid hakkasid sõdima lohega, ning lohe sõdis ja tema inglid. Lohe ei saanud võimust, ja enam ei leidunud neile aset taevast. Suur lohe heideti välja, see muistne madu, keda hüütakse Kuradiks ja Saatanaks, kes eksitab kogu ilmamaad – ta heideti maa peale ja tema inglid heideti koos temaga. Ja ma kuulsin suurt häält taevast ütlevat: “Nüüd on käes pääste ja vägi ning meie Jumala kuningriik ning Tema Kristuse meelevald, sest välja on heidetud meie vendade süüdistaja, kes süüdistab neid Jumala ees päeval ja ööl. Sellepärast rõõmustage, taevad, ning teie, kes neis viibite! Häda maale ja merele, sest kurat on tulnud alla teie juurde; ta on suures raevus, teades, et tal on aega üürikeseks.” Kui lohe nägi, et ta oli heidetud maa peale, siis ta kiusas taga naist, kes oli toonud ilmale poeglapse” (Ilmutuse 12:3, 4, 7–10, 12, 13).

See madu, saatan, ja tema ebapühad hordid ei saa enam iial tõsta oma pead taeva puhtasse ja pühasse õhkkonda. Deemonid ei pääse taevasse. Langenud inglid, kes Jumalale vastu hakkasid, kes “ei hoidnud kinni oma päritolust, vaid hülgasid oma eluaseme” (Juuda 6), ei pääse enam sinna tagasi.

Taevast ei ole midagi puudu. Ühtegi pisiasja, mis võiks kaasa aidata selle paiga täiuslikkusele, pole jäetud välja. Maa peal, ükskõik kuhu läheme, kus elame või kui toredasti elame, on kõikjal ikka vigu ja puudusi, miski pole täiuslik. Jumal aga, kujundades paiga, mida nimetatakse taevaks, pole teinud ühtegi viga. Selle kirkus, ilu ja imepärassus ületab inimliku kirjeldamisvõime.

Jumala Poja valguse hiilgus, peegeldudes jaspismüüridelt, pärlväravatelt ja arvutatelt eluhoonetelt, loob koos imekauni elujõega sellise vaatepildi, mida ükski kunstnik kunagi ei suuda kujutada.

Lunastatud hingede kodu

Taevast on jäädav paik. Ükski vaenlane ei saa iial vallutada Jumala paradiisi. Sealsed ehitised ei lagune, materjalid ei kõdune, taimestik ei närtsi ega sure. Mingi sudu ega saaste ei rüveta sealset püha atmosfääri. See jäädav eluase on igikestev linn. Pühad leiavad siin sulni vabanemise kõigist pettumustest, südamevaludest, tragöödiatest ja õnnetustest. Seal pole enam muret, vaeva, piina ega nuttu.

“Ja Tema pühib ära iga pisara nende silmist ning surma ei ole enam

ega leinamist ega kisendamist, ning valu ei ole enam, sest endine on möödunud” (Ilmutuse 21:4).

Rõõmsad taevakodanikud, keda nägin, tundusid pärit olevat eri ajastutest, eri maadelt, eri rahvustest. Mulle meenus kirjakoht, mida olin lugenud:

“Nad laulsid uut laulu: “Sina oled väärt võtma raamatu ning avama selle pitserid, sest Sina olid tapetud ning Sina oled ostanud Jumalale oma verega inimesi kõigist suguharudest ja keeltest ja rahvustest ja paganahõimudest”” (Ilmutuse 5:9).

Jumala ülistamise teenistus

Erutatult ülistas mu hing Jumala suurust, vägevust ja pühadust. Kurbus ja ahastus, mille all olin kannatanud põrgu nägemuste mõjul, olid nüüd kaugel ära. Olin keset ilmutust taevast.

Nägin perekondi koos. Igäüks oli õnnelik, minnes kuhugi, tehes midagi, naeratades. Rõõmus õhetus kaunistas igäihe palet. Kõik pühad taevast tundusid olevat millestki hõivatud. Nad olid pidevalt tegevuses. Ja see tegevus oli Jumala ülistamine, mis täitis kogu nende aja. Laul kõigi huultelt ja muusika täitsid kogu taevase atmosfääri.

Igavikku ei veedeta jõude, nagu vahel ekslikult arvatakse. Teha on rohkem kui hõljuda pilvedel, silitada kandlekeeli või sulistada jalgupidi elujões. Meie aega täidab Jumala teenimine. Ma ei tea öelda, milles täpselt selle teenimise iseloom igäihe jaoks on, kuid pole kahtlust, et Jumala rahvas teenib seal Jumalat.

Kalliskivid hingedevoitjaile

Nägin seal teemante – helkajaid, sätendavaid oivalisi – teemandid olid kõikjal! Mõned olid nii suured nagu betoonblokid. Osa neist näisid olevat hingedevoitjate eluasemete jaoks. Tundus, et iga kord, kui keegi juhtis mõne hinge Kristuse juurde, varuti talle taevast üks kalliskivi. Piibel ütleb: “Õige inimese vili on elupuu, tark aga on see, kes võidab hinged” (Õpetussõnad 11:30 inglisekeelse tõlke järgi).

“Siis paistavad mõistlikud nagu taevataotuse hiilgus, ja need, kes saavad paljusid õiguse teele, otsekui tähed ikka ja igavesti” (Taanieli 12:3).

Kui seisin seal, otsekui juues selle aulise paiga kirkust ja ülevust, nägin hiigelsuurt ja kaunist inglit tulevat rada mööda alla. Tal oli käes kuldääristega kirjarull. Ingel asetaski rulli esinduslikule lauale, mis oli tehtud hõbedasarnasest materjalist, millist ma eales polnud näinud. Piklik laud sätendas valgusest. Kirjarullile oli kirjutatud kellegi nimi. Üks pühadest võttis rulli ja hakkas lugema.

“Jeesus on Ehitusmeister”, ütles ta mulle, “Tema määrab ära, kes on pälvinud kalliskivi ja kuhu keegi läheb. See kirjarull on teadaanne maa pealt inimese kohta, kes on juhtinud kellegi Jeesuse juurde või toitnud näljaseid või riietanud alastiolijaid – kes on teinud Jumalale suuri asju.”

“Kui Inimese Poeg tuleb oma kirkuses ja kõik inglid Temaga, siis Ta istub oma kirkuse troonile ja Ta ette kogutakse kõik rahvad ja Ta eraldab nad üksteisest, otsekui karjane eraldab lambad sikkudest. Ja Ta seab lambad oma paremale käele, sikud aga vasakule käele. Siis ütleb Kuningas oma paremal käel olijatele: “Tulge siia, Minu Isa õnnistatud, pärige kuningriiki, mis teile on valmistatud maailma rajamisest peale! Sest Mul oli nälg ja te andsite Mulle süüa, Mul oli janu ja te andsite Mulle juua, Ma olin kodutu ja te võtsite Mu vastu, Ma olin alasti ja te riietasite Mind, Ma olin haige ja te tulite Mind vaatama, Ma olin vangis ja te tulite Mu juurde.”

Siis vastavad õiged Talle: “Isand, millal me nägime Sind näljasena ja toitsime Sind, või janusena ja jootsime Sind? Millal me nägime Sind kodutuna ja võtsime Su vastu, või alasti ja riietasime Sind? Millal me nägime Sind haigena või vangis ja tulime Su juurde?”

Ja Kuningas vastab neile: “Tõesti, Ma ütlen teile, mida te iganes olete teinud kellele tahes Mu kõige pisematest vendadest, seda te olete teinud Mulle.”

Siis Ta ütleb ka vasakul käel olijatele: “Minge ära Minu juurest, te äraneetud, igavesse tulle, mis on valmistatud kuradile ja tema inglitele!” Ja need lähevad igavesse karistusse, õiged aga igavesse ellu!” (Matteuse 25:31–41,46).

Ruumi on kõikidele

Ingel kordas sõnu, millega ta oli mind kutsunud: “Tule ja vaata oma Jumala au!”

Issanda juhatusel koostan selle aruande taeva kohta, nii nagu mina seda nägin. Hea on, kui mõistame, et meie lootuste ja soovide tulipunktiks peab olema igavik koos Issandaga. Taevas on tõeks saanud unelmatemaal!

Olen nii erutatud taevast, sest pärast oma tööd ja vaeva maa peal jätame sinne maa ja läheme sinna. Jumal on valmistanud linna ja Jeesus on seal, et valmistada koht igähele, kes Teda armastab.

Täiuslik osadus

Taevas taastatakse täielikult katkematu Jumala ja inimese osadus.

Eedenis külastas Jumal Aadamat ja Eevat sageli. Kui nende osadus Temaga katkes patu ja sõnakuulmatuse tõttu, jätkas Jumal siiski ühenduse otsimist inimlastega. Oma armastuse äärmise väljendusena andis Ta oma Poja ristisurma. Kristuse surma ja ülestõusmise läbi on saanud taas võimalikuks Jumala ja inimese osadus. Ent praegugi võivad eluolukorrad takistada meie lähedust Jumalaga. Taevas aga enam takistusi pole. Seal saame maitsta täiuslikku osadust Kuningate Kuninga ja Isandate Isandaga.

Taevas on elava Jumala asupaik. See asub palju kõrgemal atmosfääri taevast ning tagapool planeete ja galaktikaid. Seal on “Issanda lunastatute” (Jesaja 62:12) igavene kodu, mis on määratud kõigile, kes on Jumala lapsed usu läbi Kristusesse.

Pole vaja karta, et meid seal surutakse mingisse kitsasse latrisse, mida nimetatakse “eluasemeks”. Kui kõik aegade jooksul lunastatud hinged on kogutud koju auhiilgusse, siis on seal piisavalt ruumi. Igähele on oma paik nende paljude paikade hulgas, mida Jeesus läks meile valmistama.

“Teie süda ärgu ehmu! Uskuge Jumalasse ja uskuge Minusse. Minu Isa majas on palju eluasemeid. Kui see nõnda ei oleks, kas Ma siis oleksin teile öelnud, et Ma lähen teile aset valmistama? Ja kui Ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen Ma jälle tagasi ja võtan teid kaasa Enese juurde, et teiegi oleksite seal, kus olen Mina. Ja kuhu Ma lähen, sinna te teate teed” (Johannese 14:1–4).

Taevas on tõepoolest ruumi igähele.

“Pärast seda ma nägin, ennäe: suur rahvahulk, keda ükski ei suutnud loendada, kõigist paganahõimudest ja suguharudest ja

rahvastest ja keeltest seisis trooni ees ning Talle ees, valged rüüd üll ja palmioksad käes. Nad hüüdsid suure häälega: "Pääste on meie Jumalal, kes istub troonil, ja Tallel!" Kõik inglid seisis trooni ja vanemate ja nelja olevuse ümber ning heitsid trooni ette silmili maha ja kummardasid Jumalat" (Ilmutuse 7:9–11).

Pisarad taevas

Ühel hetkel viidi mind erilisse paika, kus ingel seisatas ja ütles: "Jumal tahab, et ma näitaksin sulle kohta, kus säilitatakse pisaraid."

Mitmel pool psalmides võime lugeda pisaratest ja Jumala hoolitsusest. Inglid koguvad kokku meie pisarad ja panevad "lähkritesse" (Psalm 56:9). Olen korduvalt mõelnud, mida see peaks tähendama. Tean, et mitmed, kes loevad neid sõnu, on nutnud palju pisaraid oma armsate pärast, abikaasa, laste ja lähedaste pärast. Need, kes on läbi elanud lahkuminekuid, on tundnud, nagu oleks kõik lootused kadunud. Paljud on kurvastunud oma armsate kaotuse tõttu.

Tahan öelda teile, et Jumal näitas mulle pisarate ruumi. See oli nii kaunis. Ingel viis mu hiilgava sissepääsu juurde; mingit vaheust seal ei olnud. Sisse vaadates nägin, et ruum polnud eriti suur, kuid sellest kiirgas eriline pühadus ja vägi. Kristalsete riiulitega palistatud seinad hõõgusid valgusest. Riiulitel oli palju otsekui selgest klaasist pudelikesi, mõned neist kolmekaupja kobaras. Iga kobara all oli plaadike nimega. Neid pudelikesi oli selles ruumis palju. Nägin seal üht kirkastatud meest, kes kandis väga ilusat, sametina näivat purpurrüüd. Ukseavast pisut seespoole asetses kaunist ehitusmaterjalist, majesteetlikus hiilguses hõõguv laud, millel lebasid imeilusasse siiditaolisse materjali köidetud raamatud. Mõned olid kaunistatud teemantide, pärlite ja paeltega, teised roheliste ja tumepunaste kividega, kõik väga kunstipäraselt tehtud.

"Oh Jumal, kui ilusad raamatud!" mõtlesin ma iseeneses. Armastan raamatuid ja need raamatud meeldisid mulle eriti. Vaatasin ringi hämmastuses ja imetledes.

"Tule ja vaata", ütles ruumis viibiv mees, "ma tahan sulle näidata seda ruumi ja anda selgitust pisarate kohta. See on ainult üks selletaolistest ruumidest ja mina olen selle hooldaja."

Kui ta neid sõnu rääkis, sisenenes ukseava kaudu suur ingel, kelle ilu ja üllus vapustasid mind. Ta kandis sädelevalt valget kuldäärisega rüüd ja näis olevat umbes neli meetrit pikk ning tal olid hiigelsuured tiivad. Inglil oli käes kuldkausike (vt Ilmutuse 5:8) vedelikuga. Ruumis viibiv mees ütles mulle: "Vaata, ta tõi mulle maa pealt kausitäie pisaraid. Tahan, et sa näeksid, mis me sellega teeme!"

Ingel ulatas talle kausi koos sedeliga, millele oli märgitud pisarate valaja nimi. Olles lugenud nime, läks mees riiulite juurde, kus olid pudelid, ja leidis sealt plaadikese sellesama nimega. Ta võttis pudeli, mis oli juba peaaegu täis, ning valas sinna pisarad kuldkausikesest.

Tahan sulle näidata, mida me siin teeme", ütles ta mulle. Räägi sellest inimestele maa peal!"

Siis läks ta koos pudeliga laua juurde, võttis sealt ühe raamatu, avas selle ja ütles: "Vaata!" Raamatu leheküljed olid täiesti puhtad. Ruumi hooldaja ütles: "Need on Jumala pühade pisarad, kes maa peal kisendavad Jumala poole. Vaata, mis nüüd juhtub!"

Ta valas pudelist ühe piisa, ühe väikese pisara raamatu esimesele leheküljele. Kui ta seda oli teinud, hakkasid nähtavale tulema sõnad. Leheküljele ilmusid sõnad, ilusad, kauni käekirjaga kirjutatud sõnad. Iga kord, kui pisar langes leheküljele, kattus terve lehekülj kirjutatud tekstiga. Ta tegi nii lehekülj lehekülje järel. Kui ta raamatu sulges ja rääkima hakkas, tundus, et ta ütleb seda mitte ainult mulle, vaid kogu inimkonnale: "Kõige täiuslikumad palved on need, mis on kastetud maapealsete inimeste südamest ja hingest tulevate pisaratega."

Siis ütles mulle vikerkaarvärviliste tiibadega ingel: "Tule ja vaata Jumala au!"

Jumal avab raamatud

Sedamaid kandusime avarasse paika, kus oli tuhandeid ja tuhandeid inimesi ja taevaolendeid. Oo, seal oli imekaunis! Hetke pärast vajus see olendite hulk nagu tahaplaanile, ja valdavaks tõusis Jumala auhiilguse paistus. Jumalat ülistavad hääled kõlasid otsekui kõuemürin.

Ingellik saadik viis mu Jumala trooni ette. Nägin määratu suurt pilve ja selles pilves Olendi kuju. Ma ei võinud näha Jumala nägu,

kuid nägin Tema auhiilgust ja vikerkaart trooni ümber. Kuulsin Jumala häält, ja see kõlas just nii, nagu Johannes kirjeldab:

Ma kuulsin häält taevast otsekui suurte vete kohisemist ning nagu suure kõue mürisemist" (Ilmutuse 14:2).

Trooni taga nägin suurt hulka hobuseid ratsanikega.

Korraga märkasid raamatut suurel altaril Jumala trooni ees. Nägin ingleid kummardavat Jumala ees. Jälgisin seda stseeni pühas aukartuses, ja nägin, kuidas otsekui inimkäsi väljus pilvest ning avas raamatu. Kuidagimoodi teadsin, et see oli Jumala käsi, mis raamatu avas. Hämmastunult nägin, et raamatust tõusis otsekui suitsu ja äkki täitus kogu ümbrus parima lõhnaga, mida olin eales tundnud. Ingel ütles mulle, et raamatus sisalduvad pühade palved, ja et Jumal saadab oma inglid maa peale viima vastuseid nende südame palvetele ja hüüdmistele. Kõik austasid ja ülistasid Jumalat.

Kui Jumal avas raamatu, hakkasid köitest eralduma leheküljed ning need lendasid inglite kätte, kes istusid hobuste seljas. Võisin kuulda Jumala häält "nagu suure kõue mürisemist" hüüdmas ja ütlemas: "Mine ja vasta selle naise palvetele!"

"Minu paguluspäevad olid Sa ära lugenud; pane Sina mu pisarad oma lähkrisse; eks need ole Sinu raamatus? Kord peavad taganema mu vaenlased sel päeval, mil ma hüüan; seda ma tean, sest Jumal on minu poolt. Jumala sõna ma kiidan, Issanda sõna ma kiidan. Jumala peale ma loodan, ei ma karda; mida võibki mulle teha inimene?" (Psalm 56:9–12).

Elav Jumala sõna selgitab meile, mida Ta teeb meie pisaratega. Kui kaunis on mõista meie Jumala kirkust ja imelisust! Kui imeline on olla Tema kaastunde osaline! Ta peab hoolt isegi meie pisarate eest. On palju kirjakohti, mis räägivad meie pisaratest, muredest ja Jumala lohutusest. Lugegem neid ja rõõmutsegem.

"Nõnda ütleb Issand, su isa Taaveti Jumal: Ma olen kuulnud su palvet, Ma olen näinud su silmavett. Vaata, Ma teen sind terveks..." (2. Kuningate 20:5).

"Ma olen väsinud oma ohkamistest, kogu öö ma ujutan pisaratega oma voodit, ma leotan oma silmaveega oma süngi. Mu silmad on vajunud auku meelekibedusest, nad on läinud vanaks kõigi mu vastaste pärast. Minge minust eemale kõik, kes teete nurjatust, sest Issand kuuleb

mu nutuhäält! Issand kuuleb mu anumist, Issand võtab vastu mu palve" (Psalm 6:7–10).

"Sina kiskusid mu hinge surmast välja, mu silmad silmaveest, mu jala komistusest" (Psalm 116:8).

"Kes silmaveega külvavad, lõikavad hõiskamisega. Kes minnes kõnnib nuttes, kui ta külviseemet kannab, see tuleb ja hõiskab, kandes oma vibke" (Psalm 125:5,6).

"Ta neelab surma ära igaveseks ajaks. Ja Issand Jumal pühib pisarad kõigilt palgeilt" (Jesaja 25:8).

"Nõnda ütleb Issand: Keela oma häält nutmast ja silmi pisaraid valamast, sest su teol on tasu, ütleb Issand, ja nad tulevad tagasi vaenlase maalt" (Jeremija 31:16).

"Tall, kes on trooni keskel, hoiab neid kui Karjane ja juhatab nad eluvee allikaile; ning Jumal pühib ära iga pisara nende silmist" (Ilmutuse 7:17).

"Tema pühib ära iga pisara nende silmist ning surma ei ole enam ega leinamist ega kisendamist, ning valu ei ole enam, sest endine on möödunud" (Ilmutuse 21: 4).

"Ja Issanda vabaksostetud pöörduvad tagasi ning tulevad Siionisse hõisates. Nende pea kohal on igavene rõõm: rõõm ja ilutsemine valdavad neid, aga kurbus ja ohkamine põgenevad ära" (Jesaja 35:10).

Au olgu Jumalale, taevas on reaalne koht! Me läheme tõeliselt sinna. Ja kui me sinna saame, ei ole me mingi pilvel hõljuv suits või aur. Üks taevaseid imeasju on, et meie pisaraid ja kurvastusi asendab igavene rõõm, nagu Jumal oma sõnas on töötanud. Ent seal on palju rohkem!

Jumala aujärg

Taevas on reaalne, täpselt määratletud koht, mitte hetkeline unelm, kujutluspilt. Jumal on Pühakirjas rääkinud taevasest reaalsusest.

Esimene taevas

Esimene on atmosfääriline taevas, õhukiht ümber maakera, kus lendavad linnud ja puhub tuul, kus moodustuvad pilved ja udu, sajab vihm ja möllavad tormid. Seda pidas silmas ingel Apostlite tegude 1:11, küsides jüngritelt: *"Mis te seisate siin ja vaatate üles taevasse?"*

Jeesus *"tõstis [Isaga rääkides] oma silmad taeva poole"* (Johannese 17:1).

Teine taevas

Teine taevas on ilmaruum, päikese, kuu ja tähtede asupaik. Seda mainitakse Piiblis mitmel puhul. Toon mõne näite.

"Ma õnnistan sind tõesti ja teen su soo väga paljaks – nagu tähti taevas ja liiva mere ääres" (1. Moosese 22:17).

"Hoidke... et sa mitte, kui sa tõstad oma silmad taeva poole ja näed päikest ja kuud ja tähti, kogu taevaväge, ei lase ennast eksitada kummardama ja teenima neid, mis Issand, su Jumal, on andnud kõigile rahvastele taeva all" (5. Moosese 4:19).

"Kas sa suudad siduda Sõelatähtede tõrksust või valla päästa Vardatähtede köidikuid? Kas sa võid Vihmatähti välja saata õigel ajal ja juhatada Vankritähtede kogumit? Kas sa tunned taeva seadusi?" (Iiobi 38:31–33).

"Taevatähed, nende hulgas Vardatähed, ei kiirga enam valgust päike on tõustes pime ja kuu ei anna oma valgust" (Jesaja 13:10).

"Kohe pärast nende päevade ahistust pimeneb päike ja kuu ei anna oma kuma ja tähed kukuvad taevast ja taeva vägesid kõigutatakse" (Matteuse 24:29).

Kolmas taevas

Ent õigete pärandiosa asub tagapool atmosfääri ja ilmaruumi taevast. Just seda pidas silmas Paulus, kui ta kirjutas:

"Ma tean ühte inimest Kristuses, keda neljateistkümne aasta eest... tõmmati kolmanda taevani" (2. Korintose 12:2).

Taevas, nagu mina seda terminit siin kasutan, on Jumala vahetu läheduse paik.

"Kristus ei läinud ju kätega tehtud kõige pühamasse paika kui tõelise paiga eeskujusse, vaid taevasse enesesse, esindama meid nüüd Jumala palge ees" (Heebrea 9:24).

Taevas on koht, kus elab Jumal. Jeesus õpetas meid palvetama:

"Meie Isa, kes Sa oled taevas" (Matteuse 6:9).

1. Kuningate 8:30 on taevast nimetatud Jumala elupaigaks. Psalmis 11:4 on seda nimetatud Jumala pühaks templiks ja Tema asukohaks. Jumala pühas templis ilmub Jumala auhiilgus kõige selgemini. See on valguse, rõõmu ja kirkuse püha asupaik. Me ei tea, kus see täpselt on, kuid Piiblis on tihti viidatud, et taevas on "ülal".

Teame, et taevas asub kõigeväeline Jumal. Tema ja Jeesus Kristus on seal kõigi pühade, inglite ja ülistavate olendite tähelepanu keskmes. Kui auline seltskond on seal! Inglid on seal, kuna Jeesus ütles:

"... inglid taevas näevad alati Minu Isa palet, kes on taevas" (Matteuse 18:10).

Pühad on seal, sest Jeesus töötas neile:

"Ma ... võtan teid kaasa Enese juurde, et teiegi oleksite seal, kus olen Mina" (Johannese 14:3).

1. Peetruse 1:4 öeldakse, et taevas on meile talletatud pärand – *"kadumatu, rüvetamatu ja närtsimatu pärand"*.

See kõik õhutab mind tunnistama oma imelisest külastusest taevasse. Olen erutatud rääkima teile kõigest, mida nägin.

Taevane kiitus

Pärast seda kui Jumala ingel oli näidanud mulle pisarate ruumi, kordas ta mulle sõnu, mida nii sageli pidin kuulma kogu taevakülastuse jooksul: *"Tule ja vaata oma Jumala au!"*

Mind haaras võimas taevane kirkus. Auhiilguse sähvatused, mis

otsekui nooled kiirgasid kõigest, mida nägin, täitsid mind aukartusega. Võimatu on edasi anda selle kauni maa ilu ja õndsust, seda peab ise nägema!

Sel hetkel meenusid mulle sõnad, mida olin kunagi kuulnud tsiteeritavat:

“Taeva valgus – Jeesuse pale.
Taeva rõõm – Jeesuse lähedus.
Taeva harmoonia – Jeesuse kiitmine.
Taeva kõneaine – Jeesuse töö.
Taeva tegevus – Jeesuse teenimine.
Taeva täius – Jeesus Ise.”

Minnes koos inglisa, võisin kõikjal tunda rõõmu, rahu ja õnne. Mu mõtted kandusid minu perekonna juurde all maa peal, ja tundus, et ingel mõistis mu mõtteid. Ta ütles mulle: “Sul on ülesanne Jumalalt. Sa pead jutustama inimestele siin ülal olevast. Jumal näitab seda sulle osaliselt, mitte kõike. Tule ja vaata oma Jumala au!”

Kui jõudsin sihtkohta, võisin kuulda paljusid hääli laulmas Jumalale kiitust. Taevase ülistuslaulu suurepäraseid helid panid mu südame värisema. Ikka ja jälle kajas austamine läbi taeva avaruste, kui seeravid koos pühadega laulsid lõputuid ülevoolava kiituse hümne.

Aujärje ette

Mu hing oli nii kerge ja rõõmus. Tundsin, et läheneme Jumala troonile. Ingel, kes mind juhtis, jäi seisma eemal, kaugemal Jumala aujärjest. Minu ees avanes sündmuste panoraam. Nägin sama stseeni, mida Johannes kirjeldab Ilmutusraamatus:

“Ma nägin ja kuulsin paljude inglite häält trooni ja olevuste ja vanemate ümber, ning nende arv oli kümme tuhat korda kümme tuhat ja tuhat korda tuhat” (5:11).

Oh, inimesed maa peal, kui te ainult mõistaksite, mis Jumalal on varuks nendele, kes teda armastavad!

Kui ma vaimustuses silmitsesin stseeni enda ees, juhtus midagi veelgi imelisemat. Valjemini kui kunagi enne kostis nende tuhandete ja tuhandete häälte kiituslaul. Ja siis – imede ime – ingel laskis mul näha, mida ma alati olin näha igatsenud: Jumala aujärg.

Jumala aujärg

Jumala aujärg oli “suur ja kõrge” (Jesaja 6:1). Selle aluse alt voolas välja elujõgi oma ilus ja puhtuses ning selle kohal lasus Jumala kirkus. Valgusähvatused, kõuemürinad ja hääled tundusid seda ümbritsevat kõikjalt. Johannes kirjeldab oma taevast nägemust nii:

“Troonist tuli välja värk ja hääli ja kõuemürinad, ning seitse tulelampi oli põlemas trooni ees; need olid Jumala seitse vaimu” (Ilmutuse 4:3).

Vikerkaare säravad, kirkad toonid olid täis valgust, mis andis värvidele pimestava intensiivsuse. Maa peal polnud ma näinud midagi sellesarnast. Sätendava valguse erisugused värvid tähistasid kirkust ja väge. Troonist lähtusid valgusähvatused ja auhiilguse kiired. Enamus taevast tundub läbipaistvana, ja need troonist helkivad, valgust täis hiilguskiired peegelduvad vastu paradiisi igast osast. Ma ei tea, kui kaua ma viibisin sel taivasel areenil, olles haaratud sügavast aukartusest. Mõtlesin neile tuhandetele, kes olid tulnud taevasse, ja paljudele tuhandetele, kes veel tulevad. Mõtlesin Jumala pühadusele, Tema puhtusele, ülevusele ja Tema sõna täiuslikkusele. Oh Jumal! Kui imeline on vaadelda Sinu au, ülevust ja väge!” hüüdsin ma valjusti.

Ja nagu ennegi, kutsus mind Issanda ingel: “Tule minuga kaasa! Taevas on veel palju muud, mida tahan sulle näidata.”

Registrite ruum

Hümmastunult vaatasin ruumi, kus peeti piinlikult täpseid registreid. Ingel ütles, et Jumalal on ingleid, kes registreerivad maa peal iga koguduse koosoleku ja iga koduse teenistuse, kus Jumalat ülistatakse ja kiidetakse. Jumal peab registrit nendestki, kes seisavad väljaspool Tema tahet. Ta näitas, kuidas inglid koostavad aruanded jumalateenistustel ohverdatud rahast, märkides üles ka hoiaku, millega inimesed oma annetusi teevad. Ta rääkis inimestest, kellel on raha, kuid nad ei taha seda anda Issanda tööks. Meenutasin, kui hoolikalt Jeesus jälgis templisse minnes ohvrikirstu ja ohverdajaid.

“Istudes aardekirstu vastas, vaatate Jeesus, kuidas rahvahulk paneb raha aardekirstu. Ja paljud rikkad panid palju. Ja üks vaene lesknaine

tuli ja pani kaks leptonit, see on ühe veeringu. Ja kutsudes oma jüingrid Enese juurde, ütles Jeesus neile: "Tõesti, Ma ütlen teile, see vaene lesknaine pani rohkem kui kõik, kes panevad aardekirstu, sest nemad panid oma küllusest, tema pani aga oma kehvusest kõik, mis tal oli, kogu oma elatise" (Markuse 12:41-44).

Kui mulle seda kõike oli ilmutatud, kaasa arvatud registriramatute ruum, meenutas ingel mulle, et ma pean nähtust koostama aruande. Ta ütles, et paljud asjad jäävad minu eest veel saladuskatte alla, kuna ma suudan näha vaid "nagu tuhmi kujutist" (1. Korintose 13:12). Kuid ingel rõhutas, et ma räägiksin sellest, mida ma näen.

Kui jõudsime ühte teise taeva piirkonda, nägin väga pikka koridori. Selle kõrged seinad näisid olevat platinast ja seal helises pidev kiitus Jumalale. Olin hämmastunud seintelt helkivast valgussärast ja kirkusest. "Mis see on?" küsisin. Tundus, et seinad olid kilomeetrite pikkused, nende lõppu polnud näha.

Jumala aardekamber

Ingel, kes mulle seda näitas, ütles: "Vaata üles seinal!" Vaatasin ja nägin, et sinna oli kirjutatud sõna AARDEKAMBER. Kui küsisin, mis ruumid need on, vastas ingel, et need ruumid sisaldavad õnnistusi, mis on varutud Jumala rahvale.

Taevas on täiuslik puhtus ja Jumal tahab puhastada oma püha rahvast maa peal, et nad saaksid rõõmu tunda taevasest õhkkonnast. Taevas on täiuslik rõõm ja Jumal soovib anda rõõmu oma rahvale maa peal. Taevas on igavene vabadus ja Jumal igatseb, et Tema rahvas maa peal kogeks vabanemist. Taevas on täiuslik tervis, ja Jumal tahab tervendada oma rahvast siin maa peal. Taevas on täiuslik turv, ning Jumal tahab, et Tema rahvas maa peal tunneks end täiesti julgena ja turvalisena. Taevas on küpsus ja täius, ning Jumal tahab viia oma rahva täiusele siin maa peal.

Kui Jeesus õpetas meid palvetama, et Jumala tahtmine sünniks "nagu taevas, nõnda ka maa peal" (Matteuse 6:10), siis ilmutas Ta meile Jumala tahet, et me võiksime juba siin maa peal tunda taeva maitset.

Püha rahvas! Issandal on teile õnnistuste varaaidad. Need ootavad taevas, et nõuaksite neid ja saaksite need kätte juba maa peal.

Jumal tahab teid päästa. Ta tahab teid vabastada. Ta tahab teid tervendada. Ta tahab, et te tunneksite ära "Jumala rahu, mis on ülem kui kogu mõistmine" (Filippi 4:7). Ta tahab, et te kestvalt "rõõmustute üliväga kirgastatud rõõmuga" (1. Peetruse 1:8).

Tervendav Jeesus

"Vaata oma Jumala au!" kuulutas ingel. Kui ta kadus, seisis Jeesus mu kõrval. Vaatasin Jeesusele. Ta näis nüüd suuremana kui olin Teda näinud varem. Hiilgav rüü, mida Ta kandis, langes Ta õlgadelt kaunilt ja suursuguselt. Sandaalid ehtisid Ta haavaarmidega jalgu. Ta palgest ja juustest helkis kirkust ja ilu.

Vaadates Talle otsa, küsisin ma: "Jeesus, mis ruumid need on?"

Issand ei vastanud, vaid sirutas käe seina poole. Sel hetkel tekkis seina suur avaus, mille ääri ja nurki ümbritses kirkus, vägi ja valgus. Nagu kõik muu, tundus seegi andvat austust Jumalale.

"Oh Issand, mis see on?" hüüdsin mina. Ta vastas: "Mu laps, see on Minu rahva jaoks. See on patuste jaoks maa peal, kui nad ainult tahavad uskuda. Ma surin, et teha nad terveks."

Vaadates Talle silma mõistsin, et Ta tahab, et inimesed usuksid, et Tema, Jeesus Kristus, on surnud selleks, et meie saaksime terveks. Ta ütles: "Tervendusimed ootavad inimesi maa peal. Tuleb aeg, mil need hakkavad toimuma suures ulatuses." Ning Ta jätkas: "Laps, nii kaugelt kui su silm näeb, on need aardekambrid. Õnnistused, mida siin hoitakse, ootavad usku maa pealt. Kõik, mis inimestel on teha, on uskuda ja vastu võtta. Uskuda, et Mina olen Issand Jeesus Kristus, kes suudab seda kõike, ning vastu võtta Minu annid. Kui sa lähed tagasi maa peale", rõhutas Ta, "pea meeles, et see ei ole sina, kes tervendab. Astja pole see, mis tervendab, Mina tervendan. Räägi Mu sõna ja palveta, ning Mina teen terveks. Usu, et Ma suudan seda!"

"Kiitus Jumalale!" hüüdsin ma, "Halleluuja! Tänu Sulle, Jeesus!"

Jeesus laskis oma käe alla ja avaus seinas sulgus. Siis liikusime koos ingluga väga kiiresti ühte teise paika. Ka seal kuulsin muusikat ja Jumala rahva aulisi hüüdeid. "Laps, Issand on mul käskinud näidata sulle mõningaid asju. Räägi nendest inimestele!" ütles ingel.

*Enne, praegu ja pärast

Sellel mu nägemuse hetkel hakkas Issanda ingel mulle ilmutama asju, mille üle olin varem sageli imestanud. Ta hakkas selgitama suurt saladust.

Ta ütles: "Jumal on öelnud, et pean sulle näitama minevikku, olevikku ja tulevikku. See, mida näitan, pakub sulle suurt huvi. Sa näed, mis juhtub, kui inimene sünnib uuesti. Näed, kuidas Talle veri peseb ära tema patud taevases registriruumis. Näed, mis juhtub, kui uuestisündinud inimene maa peal sureb ja tema hing tuleb taevasse. Tule ja vaata oma Jumala au!"

Liikusime suure kiirusega taevast tagasi maa kohale. Nägin maad otsekui nägemuses ja ingel ütles: "Vaata ja pane tähele!"

Kui ingel laskis nägemuse mu silmade eest läbi, nägin väikest kena maakirikut. Ma ei tea, kus see asus, kuid see oli külas. Jumala ingli juuresolekul sain võimaluse vaadata hoonesse. Nägin umbes kolmekümnet inimest istumas pinkidel. Pastor kantslis jutlustas kirjakoha üle:

"Otsige Issandat, kui Ta on leitav, hüüdke Teda, kui Ta on ligidal! Õel jätku oma tee ja nurjatu mees oma mõtted ning pöördugu Issanda poole, siis halastab Tema ta peale; ja meie Jumala poole, sest Tema annab palju andeks" (Jesaja 55: 6,7).

Vaadeldes seda stseeni nägin võimsat ingliti seismas kiriku kohal. Mind juhtiv ingel ütles: "Iga kiriku ja koguduse üle on pandud üks suur ingel. Tema peab hoolt teiste selle koguduse inglite üle."

Inglid koguduses

Kiriku ukse taga seisis kaks ingliti raamatutega. Nägin inimesi kirikusse sisse minevat ja välja tulevat. Siis andis mind juhtiv ingel käega märku ning tundus, nagu oleks katus ära lükatud, ja nägin kirikusse sisse. Kummalgi pool kantslit, pastori kõrval seisis ingel.

Nende kahe taga oli veel kaks, nii et kantsli ümber oli kokku neli ingliti. Kaks ingliti seisis ruumi tagaosas, koguduse selja taga. Veel kaks ingliti seisis ruumi keskosas, põikvahekäigu kohal, ja ees, altari juures seisis veel kaks. Nii oli seal kokku kümnekond ingliti ning mõnel neist olid käes kirjutusvahendid.

"Tahan näidata sulle, mis nüüd juhtub", ütles minu ingel.

Pastor hakkas rääkima, ja teenivad vennad kogusid kokku annetused. Kui ohver oli vastu võetud, registreerisid inglid hoiaku, millega keegi oli ohverdanud. Nad registreerisid annetajate mõtted: kas nad tegid seda vastumeelselt või tundsid rõõmu, nähes võimalust Issandat austada. Inglid kandsid kõik oma registritesse.

Seejärel noogutasid kaks suurt ingliti kantsli ees teiste inglite poole. Kirikulised ei näinud inglite tegevusest midagi, kuid mulle näidati kõike selgesti. Mu juht ütles: "Tahan sulle veel midagi näidata. Vaata hoolega, ja sa saad õnnistatud!"

Äkki tundus, et mind asetati pastori selja taha. Sellal kui ta jutlustas kuuenda salmi üle: "Otsige Issandat, kui Ta on leitav, hüüdke Teda, kui Ta on ligidal", nägin kirikus taevaolendite väehulka. Kogu jumalateenistuse vältel olid inglid rõõmutsedes seal. Jutlustaja oli oma sõnumit kuulutades võidmise all. Üks ingel valas ta peale midagi, mis oli nagu tuli. Jumala auhiilgus voolas jutlustaja suust.

Siis avanes kiriku välisukse ja sisse tuikus joobnud mees. Ta tuli põikvahekäigu kohale ja ütles: "Sa räägid minust, jutlustaja. Vajan Issandat, vajan päästmist. Olen alkohoolik." Mees langes altari ette põlvili ja hakkas hüüdma Jumala poole. Kaks diakonit läksid tema juurde, et koos temaga palvetada. Võttes tema ümbert kinni, nad küsisid: "Kas sa võtad Jumala asja tõsiselt? Kas sa tõesti tahad saada päästetud?"

"Jah, ma tahan saada päästetud," ütles mees. "Olen alkohoolik. Ma tahan saada vabaks!"

Üks hing on päästetud

Ilmus veel kaks ingliti. Neil olid käes kirjarullid ja nad hakkasid mehe ütlusi üles kirjutama. Siis hakkasid diakonid juhatama meest läbi päästmisprotsessi. Nägin, et mees oli täis pattu. Kummatigi,

kui diakonid temaga palvetasid, puudutas üks ingel ta südant ja ta rinnust paiskus välja suitsu, mis oli tume nagu vihmapihv. Kui seda nägin, meenusid mulle mõned kirjakohtad ilgetest pattudest, mis lähtuvad inimsüdamest.

“Hea inimene toob südame heast tagavarast esile head, ja halb inimene toob halvast tagavarast esile halba” (Matteuse 12:35).

“Aga mis suust välja tuleb, lähtub südamest ja see rüvetab inimest, sest südamest lähtub kurje mõtteid, mõrvamist, abielurikkumist, hooramist, vargust, valetunnistust, pühaduseteotust” (Matteuse 15:18,19).

Kui mees hakkas palvetama Jumala poole, käed üles tõstetud, nägin laiu musti köidikuid, millega ta oli üleni kinni mähitud. Ta oli seotud kõiksugu pattudega, eriti alkoholismiga. Diakon ütles: “Sa pead patud Jumalale üles tunnistama, et Ta saaks sulle andestada ja sind puhtaks pesta Kristuse verega.”

Kui mees hakkas oma patte tunnistama, siis ingel puudutas teda. Nägin, kuidas ingli kätest lähtus tuli ning köidikud mehe ümbert hakkasid rebenema ja maha langema. Mees vabanes auliselt, tõstis käed ja hakkas kiitma Jumalat. Ta tõusis püsti ja nägin, kuidas Jumala auhiilgus laskus tema peale. Issand oli ta teinud täiesti kaineks ja ta võis hüüda Jumalale kiitust.

Kaks võimsat inglit vaatasid teineteisele otsa, noogutasid ja tulid läbi õhu tagasi meie juurde ja ütlesid: “Tule ja vaata Jumala au!”

Taas registriruumis

Kandusime taas väga kiiresti koos kahe teise ingluga tagasi taevasse. Olles sisenenud värava kaudu, läksime edasi piki teerada, mis näis olevat kullast. Peatselt jõudsime meeldivasse ruumi. Ingel ütles: “Tule ja vaata, mis me siin teeme!”

Olime pikas koridoris, mis viis paljude samasuguste ruumide juurde. Ingel ütles: “Taevas on palju selliseid ruume, neid hüütakse registriruumideks. Sa saad näha, mis neis toimub. Nüüd me läheme sinna ruumi, kus on kirjas selle mehe nimi, kes äsja sai päästetud.”

Seal ruumis nägin, kuidas inglid tulid tõtates maa pealt ja andsid oma üleskirjutatud raportid ühele teisele inglile. Ruumi seinte ääres seisis mõned redelid ja seinad olid kaetud riulitega, millel asusid raamatud. Olukord meenutas maapealset raamatukogu. Veel teised

inglid seisis reas suure laua ees, lauldes ja kiites Jumalat. Laud oli umbes kaks ja pool meetrit pikk ja poolteist meetrit lai. Laua keskel oli nelinurkne väljalõige, mis oli kaunisti ääristatud vilju ja lehti kujutava puhtast kullast ornamendiga. See oli kõige ilusam laud, mida võib kujutleda. Ma pole näinud midagi sarnast maa peal, isegi piltidel mitte. Mind haaras ruumi täitev Jumala au ja vägevus. Inglid käisid redeleid mööda üles ja alla, võttes riulilt raamatuid ja pannes neid tagasi. Mitmed inglid seisis seal juures raportitega maakera mitmetest paikadest.

Märkasin, et raamatud laual olid erinevat värvitooni. Siis nägin kahte inglit sealt kirikust seismas inglite reas ja neil oli käes raamat, mille nad olid võtnud riulilt. Selles oli tolle mehe lugu, kes äsja oli kogenud uussündi.

Minuga kaasas olev ingel küsis: “Kas näed neid kahte inglit kirikuteenistuselt?”

“Jah.”

“Seal on lugu mehest, kes just sai päästetud. Nad leidsid selle riulilt. Nüüd peavad nad sellega minema hooldava ingli juurde.”

Mu juht seletas mulle, et igas registriruumis on hooldav ingel. Kõik, mis ruumi siseneb või sellest väljub, peab käima tema käest läbi. Kõik on nõnda korraldatud Jumala auks.

Olin hämmastunud kõigest toimuvast. Hooldav ingel kandis südelevat peahet, mille kirjeldamiseks mul pole sõnu. Tal olid kuld- sed juuksed ja sätendav valge rüü rohke kullaga. Tema tiivasirutuse laius võis olla neli meetrit. See oli kõige ilusam ja toredam ingel, keda olin näinud. Ta oli selle ruumi ülemregistripidaja.

Hooldav ingel vaatas minu poole ja andis mulle märku astuda tema kõrvale. Jumala vägi kandis mind ja järgmisel hetkel seisingi tema paremal käel. Ta ütles mulle: “Sul on lubatud siin olla ja nii me võime näidata sulle, mis juhtub, kui keegi maa peal sünnib ülalt.”

Soov seda näha erutas mind kirjeldamatult.

Registrite pidamine

Vaatasin ettepoole. Ümberringi kõlas võimas kiitus Jumalale. Kuulsin kellade helinat, kuigi ma neid ei näinud. Rõõmsad, naervad,

aulised, õnnelikud inglid seisisid raamatutega käes, oodates võimalust rääkida hooldava inglga.

Hakkasin uuel viisil Jumalat kiitma ja ülistama Tema imelise väe ja auliste tegude eest.

"Kas näed neid kahte inglit laua ees," küsis mu juhtingel.

"Jah," vastasin mina.

"Nad olid seal, kui too mees sündis ülalt."

Ta keris kirjarulli lahti, kuid ma ei näinud sinna kirjutatut. Ingel ütles: "Vaata, mis siia on kirjutatud!" ja näitas seda mulle.

Sõnum oli kirjutatud korralikult ja seda oli ilus vaadata. Ära olid märgitud riik, maakond, küla ja kirik. Ingel näitas mulle ka pastori nime ja seda, kui palju inimesi oli kirikus ja jumalateenistuse läbiviimise korda. Kirja oli pandud täielik aruanne. Ta näitas inimesi, kes jumalateenistuses osalesid, ning üksikasju kogutud annetusest.

Ka selle mehe nimi, kelle päästmist olin näinud, oli paberil kirjas. Samuti kuulutatud evangeelne sõnum ja mehe uuestisündimise täpne aeg sekundi pealt. "Au olgu Jumalale!" hüüatasin mina.

Kui aruanne jõudis sellesse punkti, kus mees palvetas patuse palvet ja võttis Jeesuse Kristuse vastu oma Issanda ja Päästjana, vaatas ingel otsa kahele sõnumitoojale inglile ja küsis: "Kas teie olete tunnistajad, et see mees sel tunnil ja sel hetkel sündis ülalt?"

"Jah, me oleme tunnistajad," vastasid nad, "me olime seal. Ta võttis Jeesuse Kristuse vastu Issanda ja Päästjana. Me nägime, et see toimus."

Sel hetkel ülistas kogu taevas Jumalat. Austuse- ja kiitusehääled ning hüüded, mis tõusid, haarasid mind sügavalt. Ingel kirjutas midagi raamatusse, mida ta hoidis, ja sulges siis raamatu. Raamat oli väga paks.

"Vaata enda selja taha!" ütles ta mulle. Nägin palju rahvast, lunastatud pühasid, riidetud valgesse ja ehitud hiilgusega.

Jeesuse veri

Kõigekõrgema Jumala lunastatud pühad laulsid laulu Jeesuse verest. Tolle päästetud mehe raamat ulatati ühele rõõmutsevatest pühadest.

Lehekülg lehekülje järel pesti ära vana tekst. Leheküljed tõsteti ükshaaval üles, ja ma nägin, et iga lehekülg oli pestud Jeesuse verega. Midagi ei jäänud alles selle mehe pattudest. Mulle meenus kirjakoht prohvet Jesajast:

"Mina, Mina olen See, kes kustutab su üleastumised Iseenese pärast ega pea meeles su patte" (43:25).

"Oh Jumal," mõtlesin mina, "kui tore, et Sinu sõna on ikka võidukas. Selle mehe patud on ära pestud Talle verega."

Raamat anti edasi teisele, ilusate pikkade juustega inglile. See asetati kandikule tema käes. Inglid õnnitlesid üksteist ja kiitushüüded tõusid nende huultelt.

Ingel, kes mind saatis, ütles: "Tule ja vaata Jumala au!" Kandsime koos läbi taeva koridoride kaugele.

Talle eluraamat

Seisin taas Jumala aujärje ees. Oh kallid, seal puhuti sarve ja kõlasid pasunad. Auhiilguse pilv, šehhina, valgustas kogu ümbrust. Kõmises kõu ja sähvisid välgud ning tuhanded hääled hüüdsid: "Au olgu Jumalale! Halleluuja!"

Jälgisin seda võimsat vaatepilti ja nägin, kuidas ingel asetab raamatu Jumala altarile ning kummardas sügavalt. Jumala hääled kaikus valjusti läbi õhu, kuid mõistsin iga sõna. Jumal ütles: "Veel üks hing on lunastatud Minu Poja verega. Veel üks inimene on vastu võtnud igavese pääste Minu Poja vere läbi."

Kõik kellad taevas helisesid! Kogu taeva elanikkond hõiskas. Ma kummardasin ja hakkasin ülistama Jumalat.

Nägin Talle eluraamatut (Ilmutuse 21:7) Jumala altaril, ning nägin, kuidas pilvest väljus käsi ja avas raamatu, mille ingel oli altarile asetanud. Seejärel kirjutati mehe nimi Talle eluraamatusse. Au Jumalale! Püha rahvas, ka meie nimed on kindlalt kirjutatud eluraamatusse.

Kui jälgisin seda võimsat vaatepilti, ütles Jumala ingel: "Tule ja vaata Jumala au!" Silmapilk kandusime taas valgusekiirusel edasi. Liikudes koos inglga meenutasin kirjakohta:

"Ma annan sulle pimeduse varjust varandusi ja peidupaikadest aardeid, selleks et sa teaksid, et see olen Mina, Issand, Iisraeli Jumal, kes

sind on kutsunud nimepidi. Oma sulase Jaakobi ja oma valitu Iisraeli pärast Ma kutsusin sind nimepidi ja andsin sulle aunime, ehkki sa Mind ei tundnud" (Jesaja 45:3,4).

Elujõgi

Oma nägemuse järgmises stseenis nägin, kuidas Issand viis elava Jumala püha rahvast läbi elujõe. Elujõgi voolab Jumala ja Talle aujärjest (Ilmutuse 22:1). Läbi elujõe minnes hõiskasid pühad au ja kiitust Jumalale.

Seejärel nägin loendamatu pühade hulka riietatuna kõige valgemaisse ja toredamaisse rüüdesse, mida iial võib näha. Mulle meenus, mis Johannes oli kirjutanud:

"Üks vanematest kõneles ja ütles mulle: "Need seal valgetes riietes – kes nad on ja kust nad tulid?" Ma vastasin talle: "Mu isand, sina tead." Ning tema ütles mulle: "Need on need, kes tulevad suurest viletsusest ning on pesnud oma rüüd ja teinud need valgeks Talle veres"" (Ilmutuse 7:13,14).

Aujärje ees

Mulle lubati taas tulla Jumala aujärje ette ja näha seda aukartustäratavat ja erutavat vaatepilti. Seistes seal võisin kuulda pasunahääli. Ei jätku sõnu, et edasi anda aukartustunnet ja värinat, mida kogesin.

Kaksteist ingliti seisis teenimas trooni ees, kandes riietust, mida on võimatu kirjeldada. Suudan ainult öelda, et nende pikkade, kuldäärise kaunistatud rüüde rinnaplaatidesse olid kinnistatud kalliskivid ning peakatted olid mingist kirkastes värvitoonides taevasest materjalist.

Pasunahääl andis teada pühadest, kui need üksteise järel tulid, et seista Jumala ees. Loendamatu hulk pühasid, ingleid ja taevaolendeid moodustas määratu galerii. Kõik nad austasid Jumalat.

Lunastatud

Kõigi aegade lunastatud olid nii kaunid ja aulised. Need olid reaalsed inimesed, mitte õhuruumis hõljuvad pilved või suits või aur. Kuhu iganes ma vaatasin, nägin Jumala ingleid lakkamatult Jumalat

kiitmas. Seistes trooni ees võisin kuulda valju häält ütlemas:

"Vaata, Jumala telk on inimeste juures ning Tema asub nende juurde elama ning nemad saavad Tema rahvaiks ning Jumal Ise on nende juures nende Jumalaks" (Ilmutuse 21:3).

Seejärel nägin auhiilguse pilve, täis välke, kõuemürinat ja hääli. Pilvest väljus Jumala käsi ja hakkas pühkima pisaraid pühade silmist. Sõna ütleb, et Jumal *"pühib ära iga pisara nende silmist"* (Ilmutuse 21:4).

Siis ma kuulsin, kuidas Jumal ütles:

"Surma ei ole enam ega leinamist ega kisendamist, ning valu ei ole enam, sest endine on möödunud... Vaata, Ma teen kõik uueks" (Ilmutuse 21:4,5).

Pühade pidulikule kogule ütles Jumal: "Ma näen, et teie nimed on kirjutatud Talle eluraamatusse. Teretulemast Issanda rõõmusele!" ja mulle meenus kohe kirjakoht:

"See on hea, sa hea ja ustav sulane! Sa oled pisku üle ustav olnud, Ma panen sind palju üle; mine oma Issanda rõõmusele!" (Matteuse 25:21).

Seda öeldes pani Issand suurepärase kuldkroonid pähe kõigile oma pühitsetuile. Teadsin, et Jumala õnnistused ei lakka voolamast kõigile lunastatuile. Teadsin, et need ei lõpe iial.

Taeva aardekambrid

Usun, et Jeesus andis mulle ilmutuse taevast tasakaalu mõttes. Ta teadis, et olin läbinud palju külastusi põrgusse, ja kogemus põrgust oli nii kohutav, et Ta andis mulle õnnistuse näha taevast.

Ühel mu külaskäigul taevasse sain näha Jumala aardekambrid. Ingel ütles mulle: "Tule ja vaata oma Jumala au!" Ingel oli suur ja ilus. Tal olid kolmnurksed vikerkaarevärvi tiivad. Ta ütles, et Jumal on andnud talle juhised näidata mulle mõningaid osi taevast. Hakkasime tõusma kõrgemale läbi atmosfääri, saabusime taas taeva sisepääsule ja astusime sisse. Nägin viljapuid täis kauneid vilju. Nägin perekondi kauneisse rüüdesse riidetatult jalutamas üles ja alla mäenõlvadel ning kiitmas Jumalat. Ümbrus oli täidetud kõige ilusama muusikaga, mida iial võidaks soovida kuulda. Taevane muusika väljendab taevaelanike rõõmu ja õnne. Olin kuulnud võimsaid koore ja suurepäraseid ansambleid kandmas ette kaunist muusikat siin maa peal. Kuid midagi siin all ei ole võrreldav taevase muusika ja laulude ilu ja säraga. Taevas on suur sümfoonia. Kujutlegu, kes suudab, miljoneid täiuslikult seatud hääli laulmas imekauneid taevameloodiaid. Ükski ei ole valesti häälestatud, kõik on täiuslikus kooskõlas. Keelpillid koos trompetite ja muude muusikariistadega mängivad saateks ning nende helid segunevad pühade, lunastatud inimeste häältega, mis kiidavad Jumalat juubeldava rõõmuga. Muusikariistade helid, nii nagu ka lauluhääled, on puhtaks ja täiuslikuks tehtud kõigeväelise Jumala väe läbi.

Oh kui auline oli kuulda seda imelist Jumala kiitust! Hääled, mis maa peal ei ole olnud eriti kõlavad ega musikaalsed, suudavad taevas laulda kaunis harmoonias. Me kõik saame nii õnnelikuks sellest, mis seal on. Isegi kümne tuhandeline koor siin maa peal kahvatab võrreldes Jumala taevalinna suurepärase ja väljendusriikka

muusikaga. Laine laine järel voogasid kirjeldamatud kiitushümnid üle taevase maastiku ja piki taevaseid tänavaid. See oli nõnda haarav, et mõnda aega ma ei saanud kuulata või mõelda midagi muud.

Viimaks ütles ingel: "Tule ja vaata Jumala au!"

Mäletan, et läksime koos temaga läbi piirkonna, kus oli nii roheline rohi kui üldse saab kujutleda. Rohu sees olid tohutud lillesülemid. Lilled olid imetoremad, midagi rooside taolist. Igal taimel oli vähemalt üks ilusatest kroonlehtedest koosnev õis. Jah, armsad, tundus, et ka need lilled laulavad.

Hobused taevas

Kulgedes edasi koos inglaga, möödusime kohast, kus olid ilusad valged hobused. Meenutasin, et Ilmutusraamatus oli juttu hobustest, ja et Jeesus ühel päeval tuleb ratsutades valgel hobusel, juhtides taeva väehulki, kes samuti ratsutavad valgetel hobustel.

"Ma nägin taeva olevat avatud, ning ennäe, valge hobune! Selle nimi, kes tema seljas istus, on Ustav ja Tõeline ning Tema mõistab kohut ja sõdib õiguses. Tema silmad olid nagu tuleleek ning Ta peas oli palju peahteid. Neile oli kirjutatud nimi, mida ei tea keegi muu kui Tema Ise. Ja Tal oli üll verre kastetud kuub ning oli nimetatud Tema nimi – Jumala Sõna. Taevased väehulgad järgnesid Talle valgete hobuste seljas, üll valge puhas peenlinane" (Ilmutuse 19:11–14).

Need hobused nägid väga suursugused välja: nagu marmorist maleratsud, nagu tohutud kivist raidkujud, kuid nad olid tõelised ja elusad. Neil olid hiigelsuured kabjad, nad olid puhtalt valged ja väga kuninglikud. Keegi naine kaunis rüüs naeratas ja rääkis hobustega, juhatades neid painutama põlvi Jumala austuseks. Ja kõik nad painutasid üheaegselt oma paremat põlve ning austasid Issandat. "Oh kui ilus!" mõtlesin mina. Ja mulle meenus Piiblist loetu, et kõik loodud olendid taevas ja maa peal austavad ja ülistavad Jumalat:

"Ma olen Iseeneses veendunud, Mu suust on välja tulnud tõde, tagasivõetamatu sõna: Minu ees peab nõtkuma iga põlv, kõik keeled peavad andma Mulle vande!" (Jesaja 45:23).

"Nagu on kirjutatud: "Nii tõesti kui Ma elan, ütleb Issand, Minu ees nõtkub iga põlv ja iga keel annab tunnitust Jumalale"" (Rooma 14:11).

"Seepärast on Jumal tõstnud Ta kõrgemaks kõrgest ja annetanud Talle selle nime, et Jeesuse nimes nõtkuks iga põlv nii taevas kui maa peal kui maa all, ja et iga keel tunnistaks: Jeesus Kristus on Issand – Jumala Isa kirkuseks" (Filippi 2:9–11).

"Ja kõike loodud taevas ja maa peal ja meres ning kõike, mis on nendes, kuulsin ma hüüdvat: "Sellele, kes istub troonil, ja Tallele – õnnistus ja au ja kirkus ja võimus olgu igavesest ajast igavesti!"" (Ilmutuse 5:13).

Kõikjal oli rahu, rõõm ja õnn. Kuulsin rahvast ülistamas Jumalat. Äkki ei näinud ma enam minuga kaasas olnud ingliti, seal seisis Jeesus. Ta tundus mulle kasvult väga suurena ja rüü, mida Ta kandis, erines teiste olendite rüüdest.

Ta läbitungivad silmad olid imekaunid. Tal oli otsekui korralikult piiratud habe ja väga tihedad juuksed. Tema silmavaate õrnus on kirjeldamatu ning Tema armsus aukartustäratav ja imeline. Kõik minu sees soovis Teda ülistada ja austada ning kummardada Tema, kuningate Kuninga ja isandate Isanda, Jeesuse Kristuse ees. Tema ümber voogas auhiilgus ja vägi.

Tervendusvaramu

Märkasin, et Jeesuse silmad olid omandanud mureliku varjundi. "Mis on, Jeesus?" küsisin mina.

"Laps, vaata!"

Jeesus viipas käega hoone poole, kus nägin suurt avaust. Avausest kiirgas laine laine järel auhiilgus ja vägi.

"Mis see on, Jeesus?" küsisin taas.

"Laps, kas näed, kui palju tervendusi on selles varamus?"

"Jah, Issand."

"Kõik need õnnistused ootavad Jumala rahvast."

Maise elu kannatused on tõepoolest traagilised. Kui palju haigusi, hädasid, hingepeinu ja puudeid peavad inimesed taluma. Näeme seda kõikjal. Käigem vaid pisut mööda haiglate või polikliinikute koridore. Haigused on Aadama ja Eeva languse tulemus, patu tagajärg. Mõned näevad haigustes tüütut paratamatust, inimolemise tragöödiat, teised peavad seda osaks normaalsest eksistentsist. Tegelikult on see saatana needus.

Tervenemine taevas

Vajadus tervenemise järele on üldine. Haigus on Jumala tahte rikumine. See on ebaloomulik element Jumala majapidamises, mis ei pärine Jumalalt ega tule taevast. Patt pärineb kurjast allikast, mitte heast. Kui tuleme taevasse, on kõik haigused, tõved ja kannatused jäädavalt möödas. Paulus kirjutab meie ihu lõplikust lunastusest:

"Minu arvates ei vääri nüüdse ajastu kannatused mainimist tulevase kirkuse kõrval, mida meile ilmutatakse. Sest loodu ootab pikisilmi Jumala laste ilmsikssaamist" (Rooma 8:18,19).

Ka raskeim füüsiline kannatus siin elus ei vääri võrdlust eesootava imelise kirkusega. Taevas saame täiusliku ihuga hingata Kristuses ilma igasuguse piina või füüsilise vaevata. Ometigi soovib Kristus meid tervendada juba praegu. Üks Jumala nimetusi Piiblis on Jehoova-Rafa, mis tähendab "Jehoova, meie Ravija".

"Kui sa tõesti kuulad Jehoova, oma Jumala häält ja teed, mis õige on Tema silmis, paned tähele Tema käske ja täidad kõiki Tema korraldusi, siis Ma ei pane su peale ainsatki neist tõbedest, mis Ma panin egiptlaste peale, sest Mina olen Jehoova, su Ravija" (2. Moosese 15:26).

Kuigi haigus on osa patuneedusest, on Jeesus patu lepituse läbi usklike pealt needuse ära võtnud. Kristuse vermed ja haavad on maksnud meie pattude hinna, ja Ta on saanud meie Päästjaks. Ent Tema kannatused saavutasid rohkem kui patuhinna tasumise: need määrasid ja kinnitasid Jeesuse meie Tervendajaks.

"Teda haavati meie üleastumiste pärast, löödi meie süütegude tõttu. Karistus oli Tema peal, et meil oleks rahu, ja Tema vermete läbi on meile tervis tulnud" (Jesaja 53:5).

"Ta (Jeesus) kandis Ise meie patud oma ihus üles ristipuule, et meie, olles surnud pattudele, elaksime õigusele; Tema vermete varal te olete saanud terveks" (1. Peetruse 2:24).

Tervendamine kuulub tänapäeva

Kristuse tervendusteenistus ei lakanud, kui Ta oma jüngerite juurest üles taevasse võeti. Apostlite tegude raamat räägib, kuidas jätkus *"kõik see, mida Jeesus algusest peale tegi ja õpetas"* (Apostlite 1:1).

Jeesus kujundas maapealse tervendusameti ning õpetas, et

tervendus on osa kuningriigi hüvedest. Enne naasmist Isa juurde käskis Jeesus oma jüngritel minna ja teha haiged terveks.

"Uskujaid saadavad sellised tunnustähed: Minu nimel ajavad nad välja kurje vaime, räägivad uusi keeli, tõstavad paljaste kätega üles mürkmadusid, ning kui nad jooksid midagi surmavat, ei kahjustaks see neid; haiged, kellele nad panevad käed peale, saavad terveks" (Markuse 16:18).

Jeesus ütles meile:

"Mida te iganes palute Minu nimel", seda Ma teen, et Isa saaks kirjgastatud Pojas. Kui te midagi Minult palute Minu nimel, siis Ma teen seda: Kui te armastate Mind, siis pidage Minu käske!" (Johannese 14:13–15).

Seejärel Jeesus näis kaduvat ja ma kõndisin koos inglisa aardekambrite keskel. "Kui palju aardekambreid, Issand," mõtlesin ma. Aga Jeesus rääkis mu vaimule: "Laps, kui sa palvetad kellegi pärast maa peal, palveta Minu nimes. Pea meeles, et sina pole see, kes tervendab – see olen Mina. Palu, et Ma tervendaksin kellegi silma või jala, ja Ma teen seda. Palu, et Ma õgvendan kõverdunud jäsemed ja parandan haiged ihud, ning Ma teen seda. Mida sa iganes tahad, et Ma teeksin, palu Minu nimes, ja Ma teen. Vastused ootavad siin Minu varamutes."

Jeesus rõhutas, et nende varamute õnnistused on Tema rahva jaoks ja patuste jaoks maa peal. Meenutasin Tema sõnu, et varsti langeb maa peale suur tervenduslaine. Meenutasin ka neid tervendusi, mis juba sünnivad ja mõtlesin iseendas: "Issand, kui imeline Sa oled, et Sa parandad meie ihu!"

Vananedes me ihu kulub ja väsib. See on patu loomulik mõju ja me pole kunagi täiesti vabad. Ent Jumal ei soovi, et me oma viimased aastad veedaksime võimetuna voodis. Ta tahab meid hoida aktiivseks ja produktiivseks. Jeesus suri, et teha meid terveks.

Jeesus Kristus, Jumala Poeg, valas oma vere, et päästa meid põrgust. Kui usume, et Tema on Jumala Poeg, siis on meil lootust. Jeesus Kristus ongi meie hinge lootus. Jeesus kannatas meie ihu tervise pärast. Meie tervise ja heaolu eesõigus, õnnistus ja lootus on

Jeesuses. Taeva varamus on õnnistusi, mida me ei oska taotledagi. Aga nad on valmis, et Jumala rahvas võiks neid endale paluda Jeesuse nimes. Maa peal olles ütles Issand kord:

"Ma lähen teile aset valmistama" (Johannese 14:2).

Ase, mida Ta valmistab, on taevas. See on imekaunis koht, kus on nii palju ilusat.

Praegu, mil ma selles raamatus tunnistan ja räägin taevast, paneb mõte sellest paigast mu hinge värisema. Tänu Jumalale suurepärase Sõna eest, mille Ta on andnud meile, oma lastele!

* Algetekstis ja ingliskeelses tõlkes "nimes." (Tõlkija märkus)

Taevas valitsev kord

Taevas on tegevusrohke paik, täis aktiivsust ja elevust. Inglise toimetavad kogu aeg midagi, nad on pidevalt hõivatud igasugu kasulikest ettevõtmistest. Üks selle raamatu eesmärke ongi rääkida inglise tegevusest taevas. Nad on alati rõõmsad ja õnnelikud – ei iial väsinud ega kurvad. Nad aina ülistavad Jumalat. Lunastatud püha rahvas on samuti tegevuses. Neil on töö. Mida täpselt igaüks neist teeb, seda ma ei tea. Ent on kindel, ei ükski ole jõude sel kaunil maal. Pühad on ametis kõiksugu tegevusega, mida nad maa peal kunagi pole kogenud. Neil on ülesanne innustada, õhutada, kinnitada. Kogu aeg nad austavad Jumalat ja teevad, mida Tema on käskinud.

Nägin ingliseid kõikjalt üle maailma lendavat siia üles aruandeid tooma kirikuteenistustelt ja palvekoosolekutelt. Jälgides sündmusi maa peal, on neil alati käes valge, kuldäärisega paberi rull. Ja siis naasevad nad vastavatesse taeva piirkondadesse ja annavad oma ettekanded edasi teistele inglitele.

Taeva elanikud

Ühes taeva piirkonnas nägin pühi inimesi, kes kandsid ilusaid, kirjaid valgeid rüüsid. Otsekohe meenus mulle kirjakoht:

“Mina rõõmutsen väga Issandas, mu hing ilutseb mu Jumalas, sest Ta on mind riietanud päästeriiega, katnud õigusekuuega, otsekui oleks peigmees enesele pähe pannud piduliku peakatte või pruut ennast ehetega ehtinud” (Jesaja 61:10).

Inimesed, keda taevas nägin, olid erinevate tunnusoontega, pärit kõikidest rahvustest maa peal. Pühakiri ütleb:

“Ennää, suur rahvahulk, keda ükski ei suutnud loendada, kõigist paganahõimudest ja suguharudest ja rahvastest ja keeltest seisis trooni ees ning Talle ees, valged rüüd üll ja palmioksad käes” (Ilmutuse 7:9).

Teine asi, mis mulle tugevat muljet avaldas, oli taevas valitsev

kord. Kõike, mida tehti, tehti alati hoolega, täpselt, kõrgeimal täiuse astmel. Polnud midagi alaväärtuslikku, armetut ega keskpärast.

Imeilus oli näha perekondi jalutamas taeva pühadel küngastel ja kiitmas Jumalat. Miski ei takistanud ega häirinud nende õnne ja rõõmu. Näis, et nad on aina minemas, et teha imelisi tegusid Issanda ees. Kõik, mida tehti, olgu individuaalselt või kollektiivselt, oli tehtud äärmiselt korrapäraselt. Taevas ei ole kohta ebatäpsusel ega eba- puhtusel. Kõik on täiuslik sõna täies tähenduses. Jumala paradiisis ei tunta muutusi ja moonutusi, mis nii sagedased on maa peal. Kõigi taevaelanike südant, hinge ja ihu täidab täielik rõõm ja rahu.

Täiuslik kord

Kõike, mis taevas sünnib, iseloomustab täiuslik kord ja sihikindlus. Nii inglid kui ka pühad on pidevalt haaratud rõõmsasse teenistusse. Keegi pole jõude, kellelgi pole igav. Jumala lapsed, inglid ja kõik taevaolendid teenivad Teda päeval ja ööl igavesest ajast igavesti.

Kui me pärast pühade ülestõusmist saame uue taevase ihu, ei ole me enam kunagi väsinud või rammetud. Meie üleloomulik kirkastatud ihu ei mineta kunagi oma jõudu. Igavikus on aja kulg seisatunud ja olukorrad ei häiri enam ei meelt, mõtteid ega keha.

Et olla haaratud taeva ettevõtmistesse ja rõõmudesse, peab meil olema taevane loomus. Ja just selle omandamegi uussünnis – oleme saanud “jumaliku loomuse osaliseks.” Peetrus seletab:

“Tema jumalik vägi on meile kinkinud kõik, mis on vajalik eluks ja vagaduseks, Tema tundmise kaudu, kes meid on kutsunud omaenese kirkuse ja väärikusega. Sel viisil on meile kingitud kõige kallimad ja suuremad töötused, et te nende kaudu võiksite põgeneda kaduvusest, mis valitseb maailmas himude tõttu, ja saada jumaliku loomuse osaliseks” (2. Peetruse 1:3,4).

Taeva arhitektuur on kavandatud ja ehitatud igavese Jumala poolt igaveste aegade minevikus. Ühes piirkonnas nägin midagi, mis oli nagu terve taevane linnaosa. Ehitised olid väga suured ja igaühe tipus oli tohutu suur, muljet avaldav vääriskividest kroon. Ma ei käinud sees ega tea, kui palju elanikke oli neis võimsates hoonetes, kuid nad olid suursugused ja avarad nagu ei miski, mida oleme eales maa peal näinud. Mõtlesin Pühakirja sõnale, et kui teeme maa

peal tööd Jeesusele, siis on meile tallele pandud "aare taevas" (Luuka 18:22). Mulle meenusid ka salmid:

"Need kakskümmend neli vanemat, kes istusid Jumala ees oma troonidel, heitsid silmili maha ning kummardasid Jumalat, hüüdes: "Me täname Sind, Issand, kõigeväeline Jumal, kes oled ja kes olid, et Sa oled võtnud oma suure väe ning hakanud valitsema kuningana! Paganad on vihastanud, aga nüüd on Sinu viha tulnud ning on tulnud aeg mõista kohut surnute üle ning anda kätte palk prohvetitele, Su sulastele, ning pühadele ning neile, kes kardavad Su nime, väikestele ja suurtele, ning hävitada need, kes hävitavad ilmamaad"" (Ilmutuse 11:16–18).

"Vaata, teie palk on suur taevas" (Luuka 6:23).

"Vaata, Ma tulen vargsi ning toon igaühele palga, Ma tasun igaühele tema tegude järgi" (Ilmutuse 22:12).

Jumala vankrid

Kui külastasime üht teist paika taevas, ütles Issanda ingel: "Tule ja vaata oma Jumala au!"

Ingel näitas mulle Jumala vankreid. Nende rattad olid nii suured, et raske on kirjeldada. Neisse olid kinnitatud briljandid, rubiinid ja smaragdid. Igal vankril oli vähemalt kaks ratast kummalgi küljel, nende eesots oli madal ja lahtine nagu saanil. Nad tundusid olevat nagu tules, aga ei põlenud ära.

Aulised ihud

Nende inimeste näojooned, keda taevas nägin, olid kirkad ja kaunid. Kellelgi polnud vigastuste jälgi, kõik paistsid nii ilusa ja säravana.

Olen kuulnud öeldavat: "Noh, küllap me oleme seal nagu suitsuvine." Ei, me ei muutu suitsuvineks, meil on kehavorm ja näojooned. Piibel ütleb, et trooni ümber on vanemad:

"Trooni ümber oli kakskümmend neli trooni ja neil troonidel istus kakskümmend neli vanemat, valged rõivad üll ja peas kuld pärjad" (Ilmutuse 4:4).

Patriarhid taevas on aulised Jumala pühad, kes on surnud ja me eele läinud. Nägin neid sellisena, nagu nad on pärast ülestõusmist, kui nad saavad uue, kirkastatud ihu. Pühad taevas on uskumatult

õnnelikud. Seal olles vajusid kõik mälestused kodust kaugemale. Seal pole kurbust, muret ega leina. Olin rõõmus oma Issanda rõõmus ja täis aukartust Tema ilu ees.

Taevas pole ka pimedust. Kõikjal on auhiilgus, võimsus ja vägi, eriti trooni lähedal. Trooni alt voolab elujõgi, mis on nii ilus ja näib klaasmerena.

"Ta näitas mulle eluvee jõge, säravat nagu mägikristall. See saab alguse Jumala ja Talle troonist" (Ilmutuse 22:1).

Edasi minnes ütles ingel: "Tule ja vaata Jumala au!" Mind tõmmati väga kiiresti paika, kus Jumala kiitus tõsis kõrgele ning muusikahelid paisusid võimsamaks. See oli kõige kaunim muusika, mida iganes tahaksid kuulda. Kõikjal ümberringi kostsid rõõmuhõisked.

Ingel ütles: "Me läheneme troonile."

"Oh Jumal, kui auline, kui ilus!" mõtlesin mina.

Kui Jumal räägib

Kui Jumal räägib, siis seisavad trooni ees kaksteist väga suurt inglit, neli või viis meetrit pikad, ja puhuvad pasunaid. Nende rüü esist ehivad ilusad kalliskivid. Muusikahelidega ja kõigega, mida nad ütlevad ja teevad, nad mõjutavad ja valmistavad õhkkonda.

Nägin tihedat pilve katvat võimsat aujärge, kui Issand rääkis või kuulutas mingit sõnumit.

"Troonist tuli välja värke ja häält ja kõuemürinaid, ning seitse tulelampi oli põlemas trooni ees; need olid Jumala seitse vaimu" (Ilmutuse 4:5). Siis hakkas vägi voogama aujärje esisest. Trooni keskel asus kõigeväeline Jumal auhiilguse pilves. Kui Jumal rääkis, siis Tema hääl kõlas "otsekui suurte vete kohin" (Ilmutuse 14:2), kuid võisin mõista iga sõna. Kord hakkas Jumal rääkima oma Poja verest. Ta rääkis, kuidas Tema Poja veri on valatud kõigi inimeste eest maa peal. Ta ütles, et Tema Poja Jeesuse Kristuse veri võib neid puhastada kõigest patust (1. Johannese 1:7); ja Ta saatis välja kutse:

"Kellel on janu, tulgu; ja kes tahab, võtku eluvett ilma hinnata!" (Ilmutuse 22:17).

Jumal ütles, et Tema Poja veri valati, et lunastada inimesi nende pattudest. Ta ütles, et Tema Poeg anti ristisurma, et meile anda igavene elu, ja et Tema Poja veri on maksnud meie lunahinna.

"Temas on meil lunastus Tema vere läbi, üleastumiste andeksaamine Tema armu rikkust mööda" (Efesose 1:7).

"Temas on meil lunastus, pattude andekssaamine" (Kolossa 1:14).

Tema on, *"kes meid armastab ning on meid lunastanud meie pattudest oma verega"* (Ilmutuse 1:5).

Nii põnev ja haarav oli kuulda Jumala häält. Kuigi see oli otsekui võimas möire, oli see meeldiv. Suutsin mõista kõike, mis Ta ütles.

Mõtlesin üha: "Oh Jumal, kui ilus Sa oled! Sa oled kõik valmistanud, oled kõik teinud meie jaoks. Me ei suuda kujutledagi, mida Jumal on valmistanud nendele, kes Teda armastavad (1. Korintose 2:9)."

Taevas on reaalne koht

Mu mõtteis helises pidevalt: "Taevas on reaalne, need inimesed on reaalsed, inglid on reaalsed. Kõik see on kaunis ja tõeline, ning ühel päeval saan ma tulla siia elama, kui jätkan Issanda teenimist."

Rääkida taevast ja Jumala kirkusest on mulle rõõm. Tänan Teda kogu südamest, et võin Teda teenida. Tänan Jumalat, et Jeesus Kristus on päästnud mu hinge põrgu viletsusest. Tänan Jumalat, et olen Tema laps – ülalt sündinud ja verega pestud, ning Jeesus Kristus on minu Issand.

Kui sa ei ole veel ülalt sündinud, siis vajad päästmist oma pattudest. Sul on vaja siis paluda, et Jeesus Kristus tuleks su südamesse ja päästaks su hinge.

Usu, et Tema on Jumala Poeg. Usu, et Jumal Isa saatis Ta siia maa peale, et Ta sündis neitsi Maarjast ja on Jumala püha Poeg, saadetud meid põrgust lunastama. Üle kõige aga usu, et Jeesus on ristil surres toonud ainsa vastuvõetava ohvri sinu pattude eest.

Mis juhtub lastega

Piibli päevil Jeesus rääkis väikestest lastest. Ta ütles:

"Laske lapsed olla ja ärge keelake neid Minu juurde tulemast, sest selliste päralt on taevariik" (Matteuse 19:14).

Jeesus ütles veel:

"Tõesti, Ma ütlen teile, kui te ei pöördu ega saa kui lapsed, ei pääse te taevariiki. Kes nüüd iseenast alandab selle lapse taoliseks, on suurim taevariigis" (Matteuse 18:3,4).

"Tõesti, Ma ütlen teile: Kes iganes Jumala riiki vastu ei võta nagu laps, ei saa sinna" (Markuse 10:15).

"Kes iganes ühe niisuguse lapse vastu võtab Minu nimel, võtab vastu Minu; ja kes iganes vastu võtab Minu, võtab vastu mitte Minu, vaid Minu Läkitaja" (Markuse 9:37).

Juba Vanas Testamendis ütleb Ta:

"Jutustage sellest oma lastele ja teie lapsed oma lastele ja nende lapsed tulevasele põlvele" (Joeli 1:3).

See osa tekitab paljudes elevust, paljud on seda kritiseerinud, kuid tean, et Jumal on seda mulle näidanud. See juhtus ühel mu taevaretkel.

Minuga oli suur ingel võimsate kolmnurksete ja vikerkaarevärviliste tiibadega. Ta kandis valget sädelevat rüüd ja ta juuksed olid otsekui kuldlõngast. Temast kiirgas valgust ja väge. Ta ütles: "Tule ja vaata Jumala au! Jumal ütles mulle, et näitaksin sulle kohta, kuhu lapsed surres lähevad ja mis nendega juhtub."

Tahaksin kohe alguses selgeks teha. Kui Jeesus näitas mulle põrgut, ei näinud ma ühtegi last. See ei pruugi kokku langeda teiste inimeste teooriatega, kuid ma kavatsen rääkida teile, mida Issanda ingel näitas mulle taevast ja põrgust ja sellest, kuhu lähevad lapsed.

Olin just ingligna teel ja kiitsin Jumalat, kui kõrgel õhus olles me peatusime ja ingel ütles: "Ma pean sulle seda näitama."

Meelespidamine

Olles koos Issanda ingligna, nägin palju niisugust, mida mul praegu pole meeles. Mõnda asja mul ei lubatudki meeles pidada. Mu taeva-teekondadel tuli ette igasugu sündmusi – neid näidati mulle, kuid ma ei suuda neid enam meelde tuletada. Ent see, mida mul on luba mäletada, innustab mind küllaldaselt rääkima teile taevast.

Taaniel mõistis täielikult kõiki oma nägemusi ja unenägusid. Ent kui Issand mu taevasse viis, oli seal niisugune kirkus ja vägi. Toimusid sündmused, mida mulle ei selgitatud, ja mind lasti ainult mõnedesse taeva osadesse. Ja minu jaoks oli kõige imelisem osakond see, mis oli määratud väikelastele ja imikutele.

Sündimata lapsed

Kui Jumala ingel ütles: “Tule ja vaata!”, siis viipas ta käega õhus ning ilmus nägemus haiglast. Nägin sünnituspalatis lapseootel naist. Ingel ütles: “Tal on nurisünnitus, lapsuke on ainult kolmekuine.”

Seal ilmusid naise voodi juurde kaks imekaunist inglit. Neil oli käes midagi korvitaolist, tehtud valgest marmorist ja pärlnutrist, midagi nii kaunist polnud ma eales näinud. Inglise ülistasid Jumalat, võisin seda kuulda. Kui naise enneaegne sünnitus toimus, siis tõusis lapsukese vaim nagu aur tema pisitillukesest kehast. Jumala inglid püüdsid selle kinni, asetasid sellesse korvi, sulgesid kaane ja tõstsid oma käed taeva poole. Nad hakkasid hüüdma Jumalale ülistust. Nad hõiskasid ja kiitsid kõrgeks Teda kui Kuningate Kuningat ja Isandate Isandat, kes on loonud kõik taevas ja maa peal. “Jumalale olgu au!” hüüdsid nad.

Möödudes meist ütlesid nad jälle: “Tule ja vaata!”

Läksime tagasi läbi värava taevasse. Oo, milline taevas! Näis, et siin on kõige suurepärasem osa temast. Ma ei olnud veel käinud selles piirkonnas ega selle sissepääsu kaudu. Mäletan, et läksin koos inglitega teatava paigani. Ka mind saatev ingel oli kaasas. Tõusime nii kõrgele, et võisin jälle näha Jumala aujärge ja kuulda ülistushõiskeit. Seekord näis, et läheneme troonile vasakult. Käies mõtisklesin üha: “Oh Jumal, kui vaimustav Sa oled, kui imeline Sa oled!” Jumala aupaistus, kiitus ja hõiskes täitsid ümbruse.

Te teate, et Pühakiri räägib üsna palju inglitest. Toon näiteid: “Kiitke Issandat, Tema inglid, teie vägevad sangarid, kes täidate Tema käskke, kuuldes Tema sõna häält” (Psalm 103:20).

“Issanda ingel on leerina nende ümber, kes Teda kardavad, ja Ta vabastab nad” (Psalm 34:8).

“Ennää, sündis suur maavärisemine, sest Issanda ingel, laskudes taevast, tuli ja veeretas kivi kõrvale ja istus selle peale. Ta nagu oli nagu välg ja ta rõivad valged nagu lumi” (Matteuse 28:2,3).

Jeesus rääkis, kuidas inglid viivad hingi taevasse:

“Vaene suri, ja inglid kandsid ta Aabrahami sülle” (Luuka 16:22).

Jumala inglid

Jumala sõnas on palju viiteid inglitele. Mõtlesin just, et Tema sõna tõendab paljusid asju ikka ja jälle. Aga kui kellelegi antakse ilmutus, siis heidab see asjale rohkem valgust.

Minu esmane kutsumus Jumalas on unenäod ja ilmutused. Tunnistan ikka, et olen Issanda ümmardaja, ja mulle meeldib väga jutustada seda lugu lastest.

Oh seda auhiilgust, mida nägime, ja kiiduhõiskeit, mida kuulsime! Trooni ümber olid välgud, kõuemürin ja vikerkaar. Kirkusepilve sees, mis kattis trooni, oli näha Inimese kuju. Inglise asetisid korvi trooni ette maha ja kummardasid. Nende tiivatipud tõusid üles. Üle kogu taeva kõlasid hüüded: “Au Jumalale! Kiitus Jumalale! Halleluuja!” Taas tundus, et asume avaral areenil. Suured inglid puhusid pasunaid otsekui millestki teada andes.

Ma ei väida, et nägin Jumalat. Ma nägin Jumala-sarnasust, nii nagu nägi Mooses (vt 2. Moosese 33:17–23). Siis nägin, kuidas üks käsi avas korvi. Olen kindel, et see oli Jumala käe kujund.

Kallid, ma räägin teile: kui te vaid saaksite näha Jumala auhiilgust ja väge nii nagu Ta seda ilmutas mulle! Tema vägi on nii pimestav ja kaunis ja imeline! Nägin, kuidas pilvest väljus käsi ja avas korvi. Ta võttis väikese hinge korvist välja ja asetas selle altarile. Siis hakkas käsi tööle selle väikese hinge juures. Kui töö oli sooritatud, tuli nähtavale kõige ilusam ja täiuslikum inimkuju. See jätkas arengut ning muutus kõige kenamaks nooreks meheks, keda eales olen näinud.

Jumala hoole all

Taevas pole puudusi ega patu jälgi. Mulle tuli kirjakoht Aadama loomisest. Siis ütles Issand: "Selles paigas pole midagi ebatäiuslikku. Kõik, mis läks kaotsi seoses esimese Adamaga, on ennistatud teise Aadama läbi."

Usun kindlasti, et ainsad patu märgid taevas on armid Jeesuse kätes, jalgades ja küljes. Need jäävad igaveseks meenutuseks, et Issand maksis meie lunastuse hinna.

Siis nägin midagi, mida tajusin Jumala pea ja juustena – need olid nagu valge vill (vt Ilmutuse 1:14). Kui Jumal puhus oma hingeõhku sellesse pisikesse lapsukesse, toimus imepärane muutus: lapsest sai täiesti täiuslik loodu. Inglid hakkasid hõiskama ja Jumalat kiitma. Kui jälgisin seda Jumala väe aulist avaldumist, kadusid mul täielikult kõik küsimused selle kohta, mis saab varakult surnud lastest. Tean nüüd kindlasti, et nad on Jumala kätes ja neid valmistatakse täiuslikuks.

Siis hakkasime koos inglisa tõusma kõrgemale ja kõrgemale selle taevapaiga nõlva mööda. Kõikjal olid toredad puud kõikvõimalike viljadega ja kõikmõeldava välimusega lilled. Nägin iga liiki linde – mõnesuguseid ma polnud näinud kunagi varem. Oo, taeva ilu on kirjeldamatu!

Kui tõusime väga kõrgele ühte teise piirkonda, kuulsin taas ülistushõiskeid. Suur ingel valges rüüs seisis värava kõrval laua taga. Ta võttis laualt kuldse raamatu ja ulatas selle teisele inglile. Ingel, kes raamatu võttis, avas selle, ning sellest hakkasid välja voolama kirkad, sädelevad, veiklevad valguskiired. See meenutas miljoneid üheaegselt käivitatud tulevärke.

Siis nägin lapsevanemaid ja pereliikmeid kogunemas teatud isikute ümber. Nad hakkasid hõiskama ja hüppama. Ma ei saanud aru, mis toimub. "Perekonnaliikmed tunnevad ära oma armsad," seletas mulle ingel. Need, kes olid kaotanud oma ihuliikmed, kes olid halvatud või vigased või olid enneaegu surnud, olid nüüd kõik täiuslikkuse seisundis. Nad olid tehtud terveks.

Taevas on kõik äratuntavad. Sa tunned kohe ära Aabrahami, Iisaki ja Jaakobi, Moosese ja kõik prohvetid, kõik jüngrid Uuest Testamendist. Sa tunned ära igaühe, nii nagu Jumal tunneb ära meid

(1. Korintose 13:12). Su äratundmisvõime ulatub väga kaugele.

"Tule, sa võid väravast sisse minna!" ütles ingel mulle. See oli kõige kaunim kõigist väravaist, mida olin taevas näinud: kujundatud nagu aiavärv, ent mitte puidust, vaid millestki, mis näis valkja kivi- või marmorina. Kõikjal selle ümber kasvasid imeilusad lilled.

Läksime väravast sisse ja võisime tunnistada kõigi Jumala perekondade taasühinemise imelist rõõmu.

Taasühinemine taevas

Kuningas Taavet teadis väga hästi, et kui lapsed surevad enneaegselt mis tahes põhjusel, siis nende hing läheb taevasse, kus nad kord taas ühinevad oma usklike perekonnaliikmetega. Kui tema enda väike, Batsebaga abieluväliselt sündinud poeg suri, siis Taavet kahetses siiralt oma pattu ning sai südamesse kindluse, et Jumal on talle andestanud (Psalm 32:5). Kuna Taavet leidis rahu teadmises, et ta saab veeta igaviku Jumala juures (vt Psalm 23:6), siis suutis ta ka lohutada Batsebat tema kurvastuses.

Piibel annab selle juhtumi edasi järgmiselt:

"Siis ütles Taavet Naatanile: "Mina olen pattu teinud Issanda vastu."

Ja Naatan ütles Taavetile: "Issand on juba su patu sulle andeks andnud. Sa ei sure. Ometi, kuna sa selle asja pärast oled pannud Issanda vaenlased Teda kõvasti pilkama, siis peab küll poeg, kes sulle on sündinud, kindlasti surema!"

Siis Taavet otsis poisi pärast Jumalat; Taavet paastus, ja kui ta koju tuli, siis ta magas ööd maa peal. Ta kojavanemad astusid ta juurde, et tõsta teda maast üles, aga ta ei tahtnud ega võtnud koos nendega leiba.

Ja seitsmendal päeval laps suri. Taaveti sulased aga kartsid temale teatada, et laps oli surnud, sest nad ütlesid: "Vaata, kui laps oli alles elus, siis me rääkisime temale, aga ta ei kuulunud meie häält. Kuidas võiksimetemale öelda, et laps on surnud? Ta võib teha enesele paha!"

Kui Taavet nägi, et sulased isekeski sosistasid, siis ta mõistis, et laps oli surnud. Ja Taavet küsis oma sulastelt: "Kas laps on surnud?" Ja need vastasid: "Surnud."

Siis Taavet tõusis maast üles, pesi ja võidis ennast, vahetas riideid ning läks Issanda kotta ja kummardas; ja kui ta koju tuli, siis küsis ta süüa ja ta ette pandi leiba ja ta sõi. Aga tema sulased ütlesid talle: "Mis

see on, mida sa lapse pärast teed? Kui ta elas, sa paastusid ja nutsid, aga kui laps on surnud, sa tõused ja sööd leiba!" Ja ta vastas: "Kui laps alles elas, siis ma paastusin ja nutsin, sest ma mõtlesin: Kes teab, vahest annab Issand mulle armu ja laps jääb elama? Aga nüüd on ta surnud. Mispärast ma peaksin siis paastuma? Kas ma suudan teda veel tagasi tuua? Mina lähen küll tema juurde, aga tema ei tule tagasi minu juurde." Ja Taavet trööstis oma naist Batsebat" (2. Saamueli 12:13,14,16–24).

Issanda ingel ütles mulle: "Eostumise hetkest on laps igavikuline hing. Kui ta sureb abordi, nurisünnituse või mingi õnnetuse tõttu, siis on see Jumalale teada ja Jumal paneb oma inglid neid hooldama. Meie kanname nende väikesed hinged taevasse ja Jumal asub neid viimistlema. Pole oluline, kas laps suri loomulikult teel või abordi tõttu. Jumala vägev käsi kujundab ja vormib nad täiuslikuks. Kui nende laste vanemad elavad õiget elu Jeesuses Kristuses, siis taevasse saabudes nad ühendatakse taas ja nad tunnevad oma armsad ära. Nood kohtavad neid auhiilguse väravais."

Kummardamine aujärje ümber

Ma tänan Jumalat võimaluse eest kirjutada raamatuks mu nägemused taevast. See teema põleb mu südames pidevalt. Paljud on julgustanud mind seda tunnistust üles kirjutama ja jagama taevanägemust, mille Jumal mulle andis. Olen rääkinud oma nägemustest taevas, nii nagu ka elamustest põrgus, paljudes kogudustes.

Tahan jutustada teile veel mõnest stseenist, mida taevas nägin. Tahan teada anda, et taevas on tõeline. Kui sa oled kaotanud kellegi oma armsatest, kellegi, kes on sinu eel läinud taevasse, siis sa kohtad teda auhiilguse väravais. Tahan julgustada su hinge, sest meil on õnnis lootus Jeesuses Kristuses. Tema on läinud meile taevas aset valmistama.

Inglid, keda taevas nägin, tundusid väga suured ja võimsad. Nad kandsid sädelevaid, helkjaid rõivaid, millest kiirgas tohutult valgust. Nad on väga tugevad, siirad ja täielikult häälestunud alluma Jumalale. Mõistsin, et võimsad inglid, keda nägin iga pärlvärava juures, olid kaitseinglid. Nähes mõõka nende puusal, mõtlesin: "Au Jumalale! Halleluuja! Jumal kaitseb kindlalt oma lapsi."

Jumala inglid

Te teate, et Piibel räägib inglitest väga palju. On üllatav, et vahel me kaldume mööda vaatama asjadest, millest Jumala sõna ikka ja jälle tunnistab. Kui aga kellelegi antakse ilmutus, siis heidab see asjale rohkem valgust.

Toon näiteks mõned Piibli kirjakohtad, mis räägivad inglitest.

"Tema annab oma inglitele sinu pärast käsu sind hoida kõigil su teedel. Kätel nad kannavad sind, et sa oma jalga ei lööks vastu kivi" (Psalm 91:11,12).

"Issand, kelle palge ees ma olen käinud, läkitab oma ingli sinuga ja laseb su teekonna korda minna" (1. Moosese 24:40).

"Ma nägin teist võimsat inglit maha tulevat taevast, riietatud pilve, ning tema pea kohal oli vikerkaar ning ta palged olid nagu päike ning ta jalad nagu tulesambad" (Ilmutuse 10:1).

"Pärast seda nägin ma veel teist inglit, kellel oli suur meelevald, tulevat taevast alla, ning maailm läks valgeks tema hiilgusest" (Ilmutuse 18:1).

"Kui surnud üles tõusevad, siis nad ei võta naisi ega lähe mehele, vaid on nagu inglid taevas" (Markuse 12:25).

"Siis ilmus Talle ingel taevast Teda kinnitama" (Luuka 22:43).

"Eks nad (inglid) ole kõik teenijad vaimud, läkitatud abistama neid, kes ükskord pärivad pääste?" (Heebrea 1:14).

"Nõnda, Ma ütlen teile, tõuseb rõõm Jumala inglite ees ühe patuse pärast, kes meelt parandab" (Luuka 15:10).

Taas lubati mul värava kaudu siseneda taevasse, ning mäletan, et olin üleni haaratud seal valitsevast rõõmu ja rahu tundest. Oo, kui aulised kiituslaulud! Arvan, et keegi ei suuda seda küllalt hästi kirjeldada, sest maa ei ole kunagi tundnud sellist rahu. Eedenist alates pole maa kunagi saanud maitsta sellist rahu, rõõmu ja hingamist, nagu on taevas.

Taevas pole haigusi, pole ratastoole, pole vigasust ega võimetust. Kõik on täiuslik ja ilus. Seal pole pahesid, pole valet, pole pattu. Jumal ei lase mingit pattu taevaväravast sisse.

Suurejooneline vaatepilt

Koos mind juhtiva inglīga liikusime väga kiiresti. Möödusime paljudest viljapuudest elujõe ääres, mis kõik olid täis kauneid vilju. Nõnda kulgedes tundus, et muutume osaks muusikast. Kuulsin taevas kogu aeg muusikat ja see oli alati uus. Pidevalt tõusid kiitushelid Jumala auks ja kiituseks.

Jumala ingel ütles: "Läheme trooni ette, et näha Jumala kummardamist." Teel nägime sadu ja sadu inimesi üle kogu taeva kokku tulevat, et kummardada Kuningate Kuningat ja Isandate Isandat.

Kummardamine taevas

Edasi minnes märkasime, et sadadest said tuhanded ja tuhandetest loendamatud hulgad. Need kogunesid taeva eri osadest. Lähenesime

avarale areenitaolisele piirkonnale, mida Johannes kirjeldab nõnda:

"Sedamaid olin ma vaimus. Ning ennäe, taevas seisis troon, ja Keegi istus troonil. See Istuja oli sarnane jaspise- ja karneoolikiviga, ja trooni ümber oli vikerkaar, mis sarnanes smaragdiga, ja trooni ümber oli kakskümmend neli trooni ning neil troonidel istus kakskümmend neli vanemat, valged rõivad üll ja peas kuld pärjad. Troonist tuli välke ja hääli ja kõuemürinaid, ning seitse tulelampi oli põlemas trooni ees; need olid Jumala seitse vaimu ... Kakskümmend neli vanemat langesid troonil Istuja ette ning kummardasid Teda, kes elab igavesest ajast igavesti, ja heitsid oma pärjad trooni ette, hüüdes: "Sina, meie Issand oled väärt võtma au ja austust ja väge, sest Sina oled loonud kõik, kõik olev on loodud Sinu tahtmise läbi!"" (Ilmutuse 4: 2–5, 10, 11).

Ja pilved! Kõige suurepärasemad pilved voogasid trooni ümber sisse ja välja. Vahel seenekujulised, nagu tuumaplahvatuse pilv, olid need pilved täis kirkust ja kauneid värve. Helendav vikerkaar kõrgus kõige selle kohal. Võimatu on kujutleda, kui intensiivne on seal Jumala vägi. Tundsin oma südames, et Inimkuju, keda nägin pilvede keskel, esitab Jumalat.

Tuhandeid aastaid tagasi tahtis Jumal valmistada inimese oma näo järgi, ja Ta tegi seda.

"Jumal lõi inimese oma näo järgi, Jumala näo järgi lõi Ta tema, Ta lõi tema meheks ja naiseks" (1. Moosese 1:27). Jumal võttis maapinna põrmu, ja tegi inimese. Mõtelgem, milline Jumala vägi pidi kohal olema!

"Ja Issand Jumal valmistas inimese mulla põrmust ja puhus tema ninasse eluhinguse: nõnda sai inimene elavaks hingeks" (1. Moosese 2:7).

Seejärel, kuna Aadam oli üksi – *"Inimesele ei leidunud abilist, kes temale kohane oleks"* (1. Moosese 2:20) –, siis laskis Jumal raske une tulla tema peale, võttis välja ühe tema küljeluu ja kujundas sellest naise. Nõnda valmistas Jumal Eeva, Aadama elukaaslase, kes oli samuti loodud Jumala näo järgi (1. Moosese 1:27). Milline au anti inimolendeile, luues nad Jumala sarnaseks!

Ettevalmistus Kuninga kummardamiseks

Mulle antud tunnistus taevasest kummardamisest tõi esile Jumala ilu ja pühaduse. Kui saabusime kogunemispaika, nägin kõikjal

inimesi ja ingleid. Kõikjal valitses kord. Kõikjal ülistati Jumalat. Elujõgi voolas Jumala aujärjest, see oli nagu klaas- või kristallmeri, aga see voolas. Siis nägin taas hobuseid. Suured võimsad valged hobused olid otsekui marmorist tahutud. Nad olid imetoredad, ainsagi puudeta, elegantsed nagu malersid, kuid füüsiliselt reaalsed. Valged vaibad nende seljal olid maitsekalt kuldäärisega ääristatud. Suus olid neil kuldsuulised. Kaunistused ehtisid ka nende kapju ja sabajõhve. Nad seisisid valvsana trooni ees. Märkasid, et kaheteistkümnel inglil, kes seisisid trooni ees, olid käes pasunad ja sarved. Nende voogavad, hõõgavad rüüd olid kullaga kanditud ning neisse olid kinnistatud suured rubiinid ja iga liiki oivalised vääriskivid.

Äkki nägin suurt hulka muusikariistu. Need olid kõige suurepärasemad muusikariistad, mida võib kujutleda. Kui palju kandleid, harfe! Oh seda ilu! Vaatasin, et näha, kes on need kohale asetanud. "Oo, au Jumalale!" hüüdsin mõttes.

Kutse ülistusele

Siis näitas Püha Vaim mulle midagi väga selgesti. Naine, kes seisis hobuste keskel, püsis liikumatuna. Inglid trooni ees, igaüks oma järjekorras, tõstsid pasunad ja sarved ning hakkasid puhuma. Kui nad puhusid – oo, millised rõõmu ja kiitusehelid tõusid kõrgele! Keegi kuulutas valju häälega: "Nüüd on aeg kummardada Kuningate Kuningat ja Isandate Isandat Tema auliste tegude ja aulise väe eest inimlaste vastu. On aeg kiita Teda kõrgeks ning ülistada Teda laulu, tantsu ja muusikahelidega, ülistada Teda Tema headuse eest. Tema on Jumal. Tema on Kuningate Kuningas ja Isandate Isand. Tema on inimkonna Lunastaja."

Seda kuulutati trompetite kõlades. Siis katkestas ingel lugemise ning anti signaal. Otsekohe nõtkutasid võimsad hobused põlvi ja langetasid oma pea Issanda nime kiituseks: "... et Jeesuse nimes nõtkuks iga põlv nii taevas kui maa peal kui maa all" (Filippi 2:10).

"Ja kõike loodut taevas ja maa peal ja maa all ja meres ning kõike, mis on nendes, kuulsin ma hüüdvat: "Sellele, Kes istub troonil, ja Tallele – õnnistus ja au ja kirkus ja võimus olgu igavesest ajast igavesti!" (Ilmutuse 5:13).

Siis hakkasid hobused end tagajalgadele püsti ajades tantsisklema

Issanda ees. Nad tegid igasugu asju, et Issandat ülistada ja kiita. Kui te vaid oleksite seda näinud! Jumala heameel hingas selle kõige peal.

Põhjus kiitmiseks

Kardan, et me ei mõista veel täielikult, kui kõrgelt Jumal hindab meie ülistust. Ta soovib, et kiidaksime Teda ka katsumuste, mure ja südamevalu päevil. Mitte nende murede ja katsumuste pärast, vaid sellepärast, et me Teda armastame.

Austades Teda teeme seda Tema pärast, mitte meie enda pärast. Kui kiidame Teda Tema vägevate tegude tõttu, mis Ta meile on teinud, siis nihutame fookuse iseendalt Jumalale. Alustades kiitmist mõistame, et Tema on ainus, kes suudab lahendada meie probleemid ja me võime usaldada Teda, et Ta viib meid eesmärgile. Nii tuleb Issanda kiitmine ja ülistamine meile tõeliselt kasuks.

Kiituse embuses

Sel hetkel hakkasid kõlama kõik taevased muusikariistad ja sisenes uus grupp ülistajaid. Tuhanded hääled laulsid austust ja kiitust Jeesusele. Tõusid aulised hõisked ja hüüded. Kogu taevas helises, ja see tundus vältavat tunde.

Kui imeline on seda kuulda ja viibida keset Jumala kiitmist! Seal, suurepärase helide keskel tundub maa olevat kaugel ära. Mured ja vaevad on kaugel ära. Põrgu koledused on kaugel ära.

Mulle Jumalalt antud ülesanne

Kummatigi tundsin iseeneses, et ma pean midagi tegema Jumala jaoks. Jumala ingel puudutas mind ja minusse hoovas jõud. Ta ütles mulle: "Laps, Jumal on lubanud sul seda näha, et sa saaksid sellest rääkida ja aru anda. Sulle on antud ilmutused ja nägemused, et inimestele teada anda, mida Jumal on valmistanud neile, kes Teda armastavad ... ja Tema käske peavad" (1. Korintose 2:9; 5. Moosese 7:9).

Siis, oh pühad, kuulsin ma Jumala häält! Tema hääle kõla täitis mind vaimustusega. See oli nagu kõuemürin, kuid kõik, mis Ta ütles, oli arusaadav.

Langesin silmili ning hakkasin ülistama ja kiitma Kuningate Kuningat ja Isandate Isandat.

Taevane Pühakiri

Kui naasin maale ja hakkasin mõtisklema kõigest sellest imelisest, mida Jumal mulle oli näidanud, siis võtsin kätte Jumala sõna, ning mulle tundus, et kuhu iganes ma vaatasin, võisin lugeda midagi taevast ja Jumala kuninglikkusest.

Tahaksin ka teiega jagada mõningaid kirjakohti:

"Sina üksi oled Issand, Sina oled teinud taeva, taevaste taevad ja kõik nende väe, maa ja kõik, mis selle peal on, mered ja kõik, mis neis on. Sina annad kõigile neile elu ja taevavägi kummardab Sind" (Nehemja 9:6).

"Eks ole Jumal kõrgel taevas? Pilved on Tal varjuks ees, ei Ta siis näe, Ta ju kõnnib taevavõlvil" (Iiobi 22: 12,14).

"Ta on vaadanud oma pühast kõrgusest, Issand on taevast vaadanud ilmamaad" (Psalm 102:20).

"Issand on oma aujärje kinnitanud taevasse, Tema kuningriik valitseb kõiki" (Psalm 103:19).

"Kiitku nad Issanda nime, sest Tema üksi on kõrge; Tema aulisus ulatub üle maa ja taeva" (Psalm 148:13).

"Teie olete tulnud Siioni mäe juurde ja elava Jumala linna, taevase Jeruusalemma juurde ja kümnete tuhandete inglite juurde" (Heebrea 12:22).

Pühad olendid taevas

Käesolev on aus jutustus minu kogemustest. Taas kord tuli Issanda ingel minu juurde ja ütles: "Vaata oma Jumala au!"

Silmapilk olin tõstetud taevakõrgusse ja sisenegin ühe värava kaudu. Iga värav on tehtud oivalisest pärlist, kujundusega. Taeva ilu on vapustav!

Möödusime elujõest ja võisin kuulda inimesi jõe kaldal hõiskamas ja kiitmas Jumalat. Mind võeti Jumala trooni ette, ja see oli nõnda nagu on kirjeldatud Ilmutusraamatu neljandas peatükis. Oo, millised hõisked ja milline ülistus! Nägin Jumala trooni just sellisena, nagu räägib Pühakiri. Selle ümber oli vikerkaar ning seda varjas kirkusepilv ja Jumala väe hiilgus. Nägin välke ning kuulsin hääli ja kõuemürinaid. Nägin Jumala väe suurejoonelist avaldumist.

"Aujärjest väljus välke ja hääli ja piksemürinat, ja seitse tulelampi põles aujärje ees; need on Jumala seitse vaimu. Ja aujärje ees oli otsekui klaasmeri, mägikristalli sarnane; ja keset aujärje ja aujärje ümber oli neli olendit, täis silmi eest ja tagant" (Ilmutuse 4:5,6).

Kuulsin loendamatute inglite hääli trooni ümber. Nägin taevaseid olendeid ja vanemaid. Olendeid oli neli ja vanemaid kakskümmend neli. Sellest räägib ka Johannes oma Ilmutusraamatus:

"Ma nägin ja kuulsin paljude inglite häält aujärje ja olendite ja vanemate ümber; nende arv oli kümme tuhat korda kümme tuhat ja tuhat korda tuhat" (Ilmutuse 5:11).

"Ja kõik inglid seisid aujärje ja vanemate ja nelja olendi ümber ja heitsid aujärje ette silmili maha ja kummardasid Jumalat" (Ilmutuse 7:11).

Olendid

Sellel retkel Jumala trooni juurde nägin trooni ees nelja olendit. Need on need olendid, kellest räägib Jumala sõna. Kõigil neil olid suured silmad, mõned eespool, mõned tagapool. Nad said vaadata

enda ette ja enda taha. Nad olid väga suured ega sarnanenud mille-gagi, mida olen näinud maa peal. Igaühel neist oli kuus tiiba; ühel neist lõvi nägu, teisel härjavärsi nägu, kolmandal oli nägu nagu inimesel. Kujutlege, kes suudab, väga pikakasvulist olendit kuue tiivaga, kellel on inimese nägu. Neljas olend oli lendava kotka sarnane. Kõik need lummavad olendid hüüavad pidevalt: "Püha, püha, püha on Issand, Kõigeväeline!"

Kuna ma polnud kunagi näinud midagi nendesarnast, tundusid nad mulle väga kummalisena. Ent ma teadsin, et Jumal on loonud need pühad olendid taevas. Ma kiidan Jumalat Tema vägevate tegude ja võimsa jõu pärast. Jumal on aukartust äratav Jumal. Kui silmitsesin neid olendeid, hakkasid nad kiitma ja ülistama Kõigeväelist Jumalat.

Tahan teha teatavaks, et pärast seda, kui olin näinud neid taevaseid, Jumala loodud olendeid nägemuses, uurisin, mida ütleb neist Kiri, ja avastas in Ilmutusraamatus Johannese hämmastava kirjelduse sellest, millest minagi tunnistan:

"Aujärje ees oli otsekui klaasmeri, mägikristalli sarnane; ja keset aujärje ja aujärje ümber oli neli olendit, täis silmi eest ja tagant. Esimene olend oli lõukoera sarnane, ja teine olend oli härja sarnane, ja kolmandal olendil oli nägu nagu inimesel, ja neljas olend oli lendava kotka sarnane. Ja neil neljal olendil oli igaühel kuus tiiba, ümberringi ja seestpoolt nad olid täis silmi. Nad ei lakka ööd ja päevad ütlemast: "Püha, püha, püha on Issand Jumal, Kõigeväeline, kes oli ja kes on ja kes tuleb"" (Ilmutuse 4:6–8).

Olendite ülesanne

Piibel räägib meile nendest olenditest ja nende ülesandest. Nad toovad lakkamatult Jumalale kiitust ja austust. Jumala ülistamine ongi nende ja kahekümne nelja vanema peamine tegevus.

"Nad ei lakanud ööl ega päeval hüüdmast: "Püha, püha, püha on Issand Jumal, Kõigeväeline, kes oli ja kes on ja kes tuleb! Iga kord, kui olendid andsid au ja austust ja tänu Sellele, kes istub troonil ja elab igavesest ajast igavesti, langesid kakskümmend neli vanemat troonil Istuja ette ning kummardasid Teda, kes elab igavesest ajast igavesti, ja heitsid oma pärjad trooni ette, hüüdes: "Sina, meie Issand ja Jumal oled

väärt võtma au ja austust ja väge, sest Sina oled loonud kõik, kõik olev on loodud Sinu tahtmise läbi" (Ilmutuse 4:8–11).

"Ning nad (neli olendit ja kakskümmend neli vanemat) laulsid uut laulu: "Sina oled väärt võtma raamatu ning avama selle pitserid, sest Sina olid tapetud ning Sina oled ostnud Jumalale oma verega inimesi kõigist suguharudest ja keeltest ja rahvastest ja paganahõimudest ning oled nad teinud kuningriigiks ja preestreiks meie Jumalale ning nad hakkavad valitsema kuningatena üle ilmamaa" (Ilmutuse 5:9,10).

"Ja ma nägin ja kuulsin paljude inglite häält trooni ja olevuste ja vanemate ümber, ning nende arv oli kümme tuhat korda kümme tuhat ja tuhat korda tuhat. Nad hüüdsid valju häälega: "Tall, kes on tapetud, on väärt võtma väge ja rikkust ja tarkust ja võimu ja au ja kirkust ja õnnistust!" Ja kõike loodut taevas ja maa peal ja maa all ja meres ning kõike, mis on nendes, kuulsin ma hüüdvat: "Sellele, kes istub troonil, ja Tallele – õnnistus ja au ja kirkus ja võimus olgu igavesest ajast igavesti!" Ja need neli olendit ütlesid: "Aamen." Ning vanemad heitsid silmili maha ja kummardasid" (Ilmutuse 5:11–14).

"Kõik inglid seisid trooni ja vanemate ja nelja olendi ümber ning heitsid trooni ette silmili maha ja kummardasid Jumalat, hüüdes: "Aamen! Õnnistus ja kirkus ja tarkus ja tänu ja au ja vägi ja võim olgu meie Jumalale igavesest ajast igavesti! Aamen!" (Ilmutuse 7:11,12).

"Need kakskümmend neli vanemat ja neli olendit heitsid maha ja kummardasid Jumalat, kes istub troonil, ja hüüdsid: "Aamen, halleluuja!" Ja troonilt kostis hää: "Kiitke meie Jumalat kõik Tema sulased, kes Teda kardate, pisikesed ja suured!" Ma kuulsin otsekui suure rahvahulga häälekõma ning otsekui suurvee kohinat ning otsekui võimsat piksemürinat hüüdmast: "Halleluuja! Sest Issand, meie Jumal, Kõigeväeline, on hakanud valitsema Kuningana!" (Ilmutuse 19:4–6).

Ilmutusraamat kirjeldab ka olendite teisi ülesandeid:

"Kui Ta oli võtnud raamatu, siis need olendid ja kakskümmend neli vanemat heitsid maha Talle ette, igaühel oli käes kannel ja kuldkaunid täis suitsutusrohte – need on pühade palved" (Ilmutuse 5:8).

"Ja ma nägin, kui Tall avas esimese seitsmest pitserist ja ma kuulsin üht neljast olendist otsekui kõuehäälega hüüdvat: "Tule!" (Ilmutuse 6:1).

"Ning need seitse ingliti, kelle käes oli seitse nuhtlust, tulid templit välja, üll puhas särav linane riie, kuldvööga võõtatud rinde alt. Ja üks

neljast olendist andis seitsmele inglile seitse kuldkaussi, täis selle Jumala raevu, kes elab igavesest ajast igavesti, ning tempel sai täis suitsu Jumala kirkusest ning Tema väest ning ükski ei võinud minna templisse enne, kui olid lõpetatud seitsme inglile seitse nuhtlust” (Ilmutuse 15:6–8).

Nägin loendamatut hulka ingleid, kui nad hakkasid austama Jumalat. Kuulsin ja kogesin unustamatut stseeni, kus vanemad trooni ümber ühinesid sellega. Ka mina ühinesin, ülistades Kuningat ja mõteldes: “Oh kui auline on näha kõikvõimsa Jumala väge!”

Taeva aulised asjad

Kui Jeesus ilmutas mulle taevast, siis kinkis kõikvõimsa Jumala vägi mulle kümme külastust taevasse. See sündis vahetult pärast seda, kui Ta oli mulle näidanud põrgut.

Jumalikud külastused algasid ülestõusmispuhade eelsel ajal. Jeesus ilmus igal ööl kella kahest kuni kella viieni kolmekümne öö jooksul, näidates mulle nende saatust, kes on hüljanud Tema. Enne kui nägin taevast, võttis Ta mu kaasa maa sügavikku ning näitas surnute asupaika. Kirjutasin raamatu “Jumalik ilmutus põrgust”, milles jutustasin oma elamustest põrgus. Pärast neid kolmekümnet retke õuduse sügavusse näitas Jeesus mulle kümnel ööl taevast ja selle aulisi asju. Lisaks oli veel palju muid Issanda külastusi.

Käesolev on tõepärane jutustus sellest, mis mulle juhtus. Elava Jumala Vaim on ilmutanud mulle kõik selle, mida ma teile räägin. Kui Jeesus Kristus võttis mu nendele teekondadele, olin nii võlutud sellest, et taevas ei ole muresid, surma ega kurbust. Taevas on kõikjal vaid rõõm, rahu, õnn ja Vaimu vili. Olin samuti võlutud Jumala inglitest, keda seal on tuhandeid, osa tiibadega, osa ilma.

Märkasin igal mu taevateekonnal, et inglid on alati tegevuses. Nad täidavad teatud ülesandeid, hoolitsedes teatud üksikasjade eest. Mulle näis, et igale inglile on määratud oma isiklik ülesanne ja töö. Kuid kõik nad kiidavad pidevalt Jumalat ja täidavad oma kohustusi õnnelikuna. Kõik inglid on lakkamatult ametis oma ülesannetes. Kui näiteks taevasse saabub uus hing, siis kohtab teda ingel ja juhhib läbi elujõe. Inglid saadavad uued hinged sinna, varustavad päästerõivaste ja õiguserüüdega. Siis suunavad inglid nad kroonimisruumi, kus igaühele antakse sobiv kroon. Kõike seda tehakse kaunil ja täiuslikul moel ning inglid on tehes täiuslikult õnnelikud.

Ma ei näinud kunagi taevaseid kelli, kuid kuulsin pidevalt nende helinat. Mulle öeldi, et iga kord, kui kell heliseb, saab üks hing maa peal päästetud. See kuulub “taeva auliste asjade” juurde.

Panin tähele, et igal oma teekonnal taevasse võisin näha imeilusaid laudu. Ei oskagi neid täpselt kirjeldada. Maa peal olin vahel näinud viktoriaanlikus või mõnes muus stiilis keeruka viimistlusega mööblit. Teiegi olete ehk näinud niisuguseid ilusaid lauakesi seina ääres, kus peal on mõni vaas või raamat. Taevas nägin kõikjal selliseid lauakesi, kuid need olid veelgi kunstipärasemalt kavandatud ja valmistatud. Ka raamatuid oli kõikjal, nagu ka palju muud.

Taevane üleskirjutus

Pidage meeles, et iga kord, kui te annate raha, maksate kümnist või teete midagi Jumala auks, registreeritakse see taevas. Mäletan seda nii hästi seepärast, et kui Issand näitas mulle oma võimsat auhiilgust ja väge, jättis see mu teadvusse kustumatu jälje.

Oma retkedel märkasin, et palju ingliseid saabus taevasse teadetega kõikjalt üle maa. Nad läksid kindlasse ruumi, kus oli üleskirjutisi hooldav ingel. Sõnumitooja loeb ette aruande ja registreerija küsib: "Kas sa oled tunnistaja? Kas nägid, et see toimus?" Kui raport on kinnitatud, kantakse see raamatusse. Need raamatud jõuavad lõpuks Jumala aujärje ette, kuid enne läbivad nad spetsiaalse protsessi.

Mäletan elavalt, et Issanda Vaim liigub taevas pidevalt. See on suurem kui miski maa peal. Maised asjad on kujundatud taevaste asjade eeskujul, kuid nad jäävad vaid viimaste varikujuks. Uskumatult kaunis muusika, tagasihoidmatu kiitus ja muu toredus, mida maa peal iial ei suuda kujutleda, täidavad taeva. Jumal tahab, et inimesed Teda ülistaksid. 1. Moosese raamatust Ilmutusraamatuni väljendab Jumal pidevalt soovi, et Tema perekond Teda armastaks.

Lugedes käesolevat kirjutist pea meeles, et taevas on koht, mille Jumal on valmistanud neile, kes Teda armastavad. Ühel päeval jõuan sinna mina; ühel päeval jõuad sinna ka sina, kui oled uuesti sündinud, oma pattu kahetsenud ja võtnud Jeesuse Kristuse oma südamesse. Tema võib ära pesta sinu patud oma kalliga verega. Räägin sulle Jumala Talle verest, Jeesuse kallist verest.

Puhastav veri

Eespool ma kirjeldasin registriruumi, nüüd tahan näidata ühte teist aspekti. Hulk ingliseid istus registriruumi teatud piirkonnas. Nende

igatühe ees oli kuld kann ja samas olid virnas raamatud. Mõnede raamatute vahel olid järjehoidjana sedelid, millel tundusid olevat sõnumid maa pealt. Suur üleskirjutisi hooldav ingel vaatab läbi iga sõnumi.

Nägin kahte ingliti toovat sõnumi maalt. Uus sõnum tuuakse iga kord, kui keegi sünnib ülalt, olles tõepäraselt päästetud oma pattudest Jeesuse vastuvõtmise läbi oma südamesse. Kui keegi siiralt pattu kahetseb ja palub Jeesust oma Issandaks ja Päästjaks, siis pannakse kirja, et see inimene on andnud oma elu Jumalale.

Inglid, kellel olid kuld kannud – ka need on osa taeva aulistest asjadest –, võtsid igaüks virnast ühe raamatu. Ja ingel hoidis käes midagi, mis tundus verega värvunud riidenäga. Punast värvi riidega segunes valgus, auhiilgus ja vägi. See polnud verine tavalises mõttes, see oli imekaunis!

Iga ingel asetab väljavalitud raamatu enda ette ja alates esimesest leheküljest kustutab verega värvunud riidega maha, mis sinna oli kirjutatud. Jumala juhatusel kustutas ingel patuse vanad lood ja pani kirja, et too on uuesti sündinud.

"Mina, Mina olen See, kes kustutab su üleastumised Iseenese pärast iga pea meeles su patte" (Jesaja 43:25).

Lapsed, Jumala sõna on tõsi. Jumal annab tõepoolest meie patud andeks. Nii imeline oli näha ingliseid pesemas neid lehekülgi. Halleluuja, Jumal teeb meid kõiki täiesti puhtaks!

Ärge kunagi häbenege hüüda appi Jeesuse vere väge! Tema veri valati ligi kaks tuhat aastat tagasi, et ära pesta meie patud, ja see ei ole tänini kaotanud oma jõudu. Jeesus võitis kuradi *"ühe korra ja alaliseks, kui Ta ohverdas Iseenda"* (Heebrea 7:27) ja läks ristile meie eest.

Kristus tuli alla aukõrgusest. Ta sündis neitsist. Ta andis oma elu, et meid lunastada oma kalliga verega. Ta tegi seda, et me ei peaks minema põrgusse, sellesse õudsesse kohta, mida Ta mulle näitas.

Kallid sõbrad, evangeelium on tõde. Kui rõõmus ma olin, nähes, et inglid pesid raamatuvirnadest välja kõik vanad lood. Nad kustutasid kogu mineviku, kõik endised patud, kogu rüveduse. Kõik vana oli möödunud, Jeesuse veri tegi nad kõik puhtaks. Ainult Jeesus saab seda teha, keegi ei suuda seda teha ise.

Jumala altarid

Ma armastan Jumala altareid. Kui lähen kuhugi Vaimust täidetud kogudusse, kus on kena altar, siis tean, et seal on valatud palju pisaraid.

Vanas Testamendis Jumal käskis korduvalt oma rahval minna ja maha kiskuda vanad paganlikud altarid. Siin on üks näide:

"Kiskuge maha nende altarid, purustage nende sambad, põletage tules nende viljakustulbad ja raiuge maha nende jumalate nikerdatud kujud ning kaotage nende nimed neist paigust! Jehoovale, oma Jumalale te ei tohi teha nõnda nagu nemad" (5. Moosese 12:3,4).

Jumala rahvas pidi lahti saama patustest altaritest, mis ei toonud kiitust Temale. Need pidi eemaldatama ning ehitatama altarid üksnes Jehoova austuseks.

"Sel ööl ütles Issand temale (Gideonile): "Võta üks oma isa härjavärssidest ja teine, seitsmeaastane härg, ja kisu maha Baali altar, mis su isal on, ja raiu maha selle kõrval olev viljakustulp! Siis ehitad kividest laotud altar Jehoovale, oma Jumalale, selle mäelinnuse tippu, võta see teine härg ja ohverda põletusohvriks sinu poolt maha raiutud viljakustulba puudega!" (Kohtumõistjate 6:25,26).

Altarid tänapäeval

Käies jutlustamas jumalateenistustel üle kogu maa, mõtlen Jumala altaritele. Kui tuleme kirikus altari juurde ja valame välja oma südame Jumala ees, siis me ei jää häbisse.

Pühitsetud altar on paik, kus saame olla Jumala läheduses, hüüda Tema poole, tunnistada üles oma patud ja paluda neile andestust.

Võime seal tunnetada Jumala aukartustäratavat lähedust. Võime teada, et Ta vastab meie palvetele. Aeg-ajalt võime kogeda Tema käsi enda ümber. Altarites on midagi imelist – Jumala vanamoelistes altarites. Võid minna sinna ning põlvitada ja austada Jumalat. Muidugi võib ka kodus Jumalat kiita, ja miks mitte ka autos. Võid kiita Teda kõikjal. Ent luba mul siiski öelda midagi: "Altar on määratud meile intiimse suhtlemise kohaks Jumalaga.

Kui Vana Testamendi prohvetid tegid altareid Jumalale, siis nad kisendasid ja kahetsesid pattu nii iseenda kui ka rahva eest. Altari

juures nad tunnistasid patte ja ohverdasid vereohvreid rahva pärast ning Jumal võttis nende ohvrid vastu.

Kuna Kristus tõi lõpliku ohvri meie pattude eest oma valatud vere läbi, siis ei pea me enam ohverdama ohvreid. Ometi peame ka meie kahetsema, kui oleme pattu teinud, ja parim koht selleks on Jumala altar. Kui me näeme pühitsetud altarit, siis peaksime seal põlvitama ja palvetama, kui vähegi võimalik.

Altarit omada on nii väga tähtis. See peaks olema meil kodus, et seal kõnelda Jumalaga ja viibida koos Temaga. Kui ma jutlustan, siis ütlen ma alati inimestele: "Ärge häbenege tulla altari juurde, alandume seal, tõstame käed ja ütleme: "Jumal, siin ma olen. Võta mind! Tarvita mind Enda auks!"

Ülistage Teda siiralt!

Peame palvetama teadlikult ja kogu südamest. Jumal otsib inimesi, kes Teda armastaksid ja ülistaksid. Jumal otsib inimesi, kes pöörduksid oma kurjadelt teedelt ja tuleksid tagasi Tema juurde. Ta otsib inimesi, kes kummardaksid Teda vaimus ja tões.

"Kui Minu rahvas, kellele on pandud Minu nimi, alandab ennast ja nad palvetavad ja otsivad Minu palet ning pöörduvad oma kurjadelt teedelt, siis Ma kuulen taevast ja annan andeks nende patu ning päästan nende maa" (2. Ajaraamat 7:14).

"Tuleb tund ja see ongi juba käes, et tõelised kummardajad kummardavad Isa vaimus ja tões, sest Isa otsib neid, kes Teda nõnda kummardavad. Jumal on Vaim ja kes Teda kummardavad, peavad Teda vaimus ja tões kummardama" (Johannese 4:23,24).

Olgem Jumalaga ausad ja Talle ustavad. Kui läheme altarile põlvitama, ärgem hakakem rääkima: "Betty tegi paha", või "Joe tegi paha." Ütelgem: "Jumal, mina olen see, kes on pattu teinud. Mina olen see, kes vajab andestust." Ja siis andkem andeks neile, kelle vastu meil on midagi – andkem neile andeks!

Jumal otsib neid, kelle silmad näevad ja kõrvad kuulevad, mida Vaim kogudustele ütleb (Ilmutuse 2:7).

Oh seda taeva kirkust! Kui te ainult näeksite, mis teid ees ootab!

Meil tuleb oma igapäevases elus minna läbi paljude katsumuste ja kiusatuste. Vahel näib, et vaenlane püüab meilt kõik ära varastada,

kuid Jumal annab meile kannatlikkust vastu pidada ja viimaks ka võita. Elus on palju ahistusi, kuid Issandas on rahu ja julgeolek.

Kui teil pole head, tugevat kodukogudust, siis soovitan tungivalt leida selline, kus kuulutatakse tõelist Jumala sõna ja usutakse, et kõikvõimsal Jumalal on vägi muuta inimeste südant ja elu. Leidke kogudus, mis usub Püha Vaimu väesse. Seal õpetatakse teile Jumala tarkust ning aidatakse teil vabaneda muredest ja kurbusest.

Te teate, kui tähtis on käia koos Jumala rahvaga. Piibel manitseb meid kogunema koguduse osadusse (Heebrea 10:25). Ära püüa jääda üksi väljapoole. Jumal armastab sind ja ka Jumala pühad armastavad sind.

Aulised asjad, mida ilmutati

Osa taeva aulistest asjadest kätkevad endas saladusi, mida veel ei ilmutata. Mul ei lubatud neid näha.

Ent ühel retkel nägin ilusaid maju ja elamuid, see piirkond aga läks mööda väga kiiresti. Seejärel viidi mind sinna, kus inglid olid toimetamas oma ülesandeid. Näis, et nad sisenevad väravatest, hoides käes pabereid. Mõnikord oli neil käes raamat, millesse nad olid kirjutanud. Nende raportitega siirdusid nad teatud piirkondadesse taevas, kus need teated kanti raamatutesse, et need säiliks tasu maksmise tunnini. Kui me jõuame taevasse, siis saame tasu kõige eest, mida oleme Kristuse pärast teinud. Sellepärast ma kirjutangi seda raamatut. Kirjutan oma nägemustest taevas Issanda Jeesuse Kristuse ja Tema auhiilguse pärast.

Soovin, et mõistaksite seda osa taeva saladustest, mida Jumal mulle näitas. Saan rääkida ainult seda, mida ma nägin, sest saladusi ilmutati ainult osaliselt. Piibel ütleb:

"Poolik on, mida me tunnetame, ja poolik, mida me ennustame" (1. Korintose 13:9).

Kiitus Jumalale, kui jõuame lõppeesmärgile, oma taevasesse koju, siis on kõik meie küsimused ja kõik meie palved vastatud ning kõik meie sügavad soovid täidetud.

Nägemused inglite tegevusest

Selles peatükis tahan edasi anda oma nägemused inglitest nende töös. Soovin, et mõistaksite midagi nendest imeasjadest, mida Jumal on mulle näidanud.

Jumal on imeline ilmutama *"oma nõu oma sulastele prohvetitele"* (Aamose 3:7). Ta tahab näidata seda neile, kes on vastuvõtlikud Tema ilmutustele ja kes tahavad kuulutada Tema sõnumit.

"Nõnda ütleb Issand, Iisraeli Kuningas ja tema Lunastaja, vägede Jehoova: Mina olen esimene ja viimane, ja ei ole muud Jumalat kui Mina. Kes on Minu sarnane? See hüüdku, jutustagu sellest ja kandku Mulle ette! Sest ajast kui Ma seadsin muistse rahva ja tulevased sündmused, jutustagu nad neile sellest, mis on tulemas. Ärge värisege ja ärge kartke! Kas Ma ei ole sulle juba ammu kuulutanud ja teatavaks teinud? Teie olete Mu tunnistajad. Kas on muud Jumalat kui Mina? Ei, muud kaljut ei ole, Mina küll ei tea" (Jesaja 44: 6-8).

"Ja Issand vastas mulle ja ütles: Kirjuta üles nägemus ja tähenda selgesti lauakeste peale, et see, kes seda loeb, võiks lugeda soravalt" (Habakuki 2:2).

Pühakirjas on palju näiteid Jumala tahtest ilmutada oma saladusi selleks määratud esindajate kaudu. Jumala sõna on kindel ja tõene.

Piibel räägib meile Taanielist, kellel oli nägemusi Jumalalt.

"Taaniel nägi voodis olles und ja nägemusi oma peas. Siis ta kirjutas unenäo üles, tegi selle sisust kokkuvõtte" (Taanieli 7:1).

Johannes nägi samuti Issanda nägemusi ja talle anti käsk need üles kirjutada.

"Mida sa näed, kirjuta raamatusse" (Ilmutuse 1:11).

Jesaja oli suur prohvet tähtsa sõnumiga Juuda rahvale. Tema raamat algab sõnadega:

"Jesaja, Aamotsi poja nägemus, mida ta nägi Juuda ja Jeruusalemma kohta" (1:1).

Hesekiel, kuna ta nägi Jumala nägemusi (Hesekieli 1:1), kutsuti ja salviti prohvetlikku teenistusse.

Jumal oma suures halastuses on leidnud sobiva olevat valida mind ja näidata mulle nägemusi Iseendast. Ma tänan Jumalat selle eest. Kui viibin palves ja meditatsioonis, otsides Jumalat mingis küsimuses, siis olen tohtinud Vaimu läbi vaadata saladustesse ja näha, mida Tema tahab mulle ilmutada.

Mu kutsumus Jumalas on saada unenägusid, nägemusi ja ilmutusi ning jutustada neid teistele. Issanda võitnud ümmardajana lihtsalt kirjeldan mulle näidatut. Usun, et see on mu piibellik osa.

Edastada Jumala tõesid

Nende kogemuste alguses ilmus mulle Issand Jeesus Kristus, et näidata mulle pörgut. Ta ilmus sätendavas valges rüüs, täis valgust ja väge. Jeesus näis olevat umbes sada kaheksakümmend sentimeetrit pikk, Ta habe näis olevat kenasti piiratud, tihedad juuksed langesid kergelt Ta õlgadele. Tema imekaunite silmade vaade oli läbitungiv.

Kristuse portree, mis on kõige sarnasem minu poolt nägemuses nähtule, esitab Teda Nutumüüril palvetavana juuda rahva ja Iisraeli riigi pärast.

Jeesusel on meie vastu nii palju armastust ja kaastunnet, nagu kunstnik tolles portrees on ka edasi andnud, et Ta tuli alla näitama inimlapsele pörgut, taevast ja tulevase asju.

Tulised vankrid

Lugegem, mida ütleb Piibel: "*Eliisa palvetas ja ütles: "Issand, tee ometi ta silmad lahti, et ta näeks!" ja Issand tegi poisi silmad lahti ja too nägi, ja vaata, mägi oli täis tuliseid hobuseid ja vankreid ümber Eliisa*" (2. Kuningate 6:17).

Taevas olles nägin väga suuri ja hiilgavaid tuliseid vankreid.

Jumala ilmutused

Lugegem veel, mida Piibel ütleb inglitest: "*Kui nad taevasse vaatasid Tema minekut, siis seisis nende juures kaks valgeis rõivais meest*" (Apostlite teod 1:10). Kuidas on seda võimalik lugeda ja mitte

uskuda? Jumal näitas avalikult ingleid oma rahvale, kui Jeesus üles võeti.

Peame mõistma, et Jumal tahab neil viimseil päevil ilmutada oma aulist väge ja imelisi tegusid. Jumalal on näidata meile nägemusi. Ta soovib edastada meile neid tõesid, nii et töö Temale siin maa peal pakuks meile erutust ja rõõmu.

Imed koguduses

Pärast nende nägemuste aega teenisin kord ühe koguduse jumalateenistusel. Olin viibinud sügavas palves ja meditatsioonis. Ja sel õhtul nägin kirikus kõikjal ingleid. Neil olid käes kuldmõõgad. Issanda Vaim rääkis minuga ja ütles väga selgesti:

"Laps, kui tuleb eestpalve aeg inimeste pärast, siis tahan tervendada teatud füüsilised hädad. Tahan, et see oleks tunnustäheks sinu teenistusele – tunnustäheks, et sinu tunnistus pörgust on tõsi. Olen andnud oma sõna, et tunnustähed ja imed kaasnevad Issanda Jeesuse Kristuse evangeeliumi kuulutamisega."

Olin nii põnevil. Vaimus nägin ingliti suure raamatuga üles kirjutamas seda, mis mu kuulutuse ajal sündis. Tundus, nagu oleks lagi avanenud, ja ma nägin nägemust Jumala aujärjest. Inglid rõõmutsesid ja kiitsid Jumalat.

Patuahelate purustamine

Kui saabus altarikutse aeg, nägin ingleid käivat koguduse keskel, mõjutades inimesi minema altari ette ja andma oma südame Issandale. Kui inglid puudutasid inimeste südameid ning need tulid, põlvitasid ja palvetasid Jumala poole, siis hakkasid ka kõige mustemad patud välja uhtuma nende südamest. Oo, see oli nii kaunis!

Oma vaimus nägin köidikuid, millesse inimesed olid mähitud. Kui inimene sai andestuse, siis ingel justnagu murdis ahelad, purustas köidikud ja heitis need ära. Ahelad katkesid, kui inimesed tõstsid käed ja hakkasid tunnistama Issandale oma patte.

Hüüded ja hõisked tõusid vabastatud hingedest. See oli imeline! Paljudel minu teenistustel kõikjal maailmas on Jumal teinud suuri sellesarnaseid imesid. On sündinud imepärased vabanemised. Ma

kiidan Jumalat Tema tunnustähtede ja imede eest. Tean, et inglid on tegevuses, aidates mul tuua oma tunnistus Issandast Jeesusest Kristusest.

Veel nägin midagi – kui Pühakiri oli loetud, siis tundus, et Sõna sööstis leheküljest välja ja võttis mõõga kuju. See mõõk tungib inimese ihust läbi, tabab otse tema probleemi, lahendab selle ja tervendab.

Jumala auhiilgus oli kõikjal. Olin hämmastunud ja võlutud. Ma kiidan Jumalat taeva õnnistuste eest maa peal ja selle imelise ilmutuse eest Tema sõnast.

Jumala sõna

Jumalateenistustel, kus ma käin, näen nii palju kaunist, mida inglid teevad. Tean, et inglid on teenijad vaimud, keda Issand on läkitanud teenima neid, kes pärivad pääste (Heebrea 1:13,14).

Kord nägin üht jutlustajat prohvetlikult rääkis, avas Jumal mu silmad, nii et nägin ingliti tema peal. Ingel valas sarvest tema peale midagi, mis näis tulega segatud õlina. Siis nägin nägemuses mehe südant, see oli täis Jumala sõna. Sõna tõusis tema südamest suhu ja väljus suust. Kui Sõna väljus ja tabas õhku, näis see muutuvat kaheteraseks mõõgaks.

Teine ingel salvestas selle, mis jumalamees ütles. “Oh Jumal,” mõtlesin mina, “see on tõesti Sinu sõna, mis saadetakse inimestele.”

Siis nägin üht ingliti hoidmas Pühakirja. Kui too mees hakkas kuulutama Jumala sõna, siis tundusid sõnad üles hüppavat Piibli lehekülgedelt. Need läksid mehe südamesse ja väljusid tema suust. Kui see sündis, siis muutusid need kaheteraseks mõõgaks.

Kui ta siis hakkas palvetama haigete ja hädaliste pärast, laskis Issand mul näha musta laiku kopsus, jalas, südames või kus iganes haiguskolde oli. Sõnamõõk suundus just sinna ja tekitas haiguskolde ümber kuumuse. Sageli, kui palvetatakse inimese tervise pärast, kuuleme neid ütlemas: “Tunnen Püha Vaimu kuumust oma ihus!” Võisin vaimus näha, kuidas haigused tõeliselt põletati ihust välja. Oli suurepärase näha, kuidas Jumala sõna ilmutus hakkas tööle. Nähes, kuidas uus nahk ja uued rakud hakkavad kasvama vana asemele, ei saanud ma muud kui kiita Jumalat. Hiljem, kui kõnelesin mõnega nendest, ütlesid nad: “Ma sain sel päeval ime läbi terveks.”

Siin maa peal me näeme ja tunnetame ainult osaliselt. Näeme ja tunnetame vaid seda, mida Jumal lubab. Ka mina nägin vaid seda, mida Jumal laskis näha ning ma annan Temale tänu ja austust.

Lähenedes troonile

Hakkasin tajuma prohvetite tähtsust ja vajadust nende järele tänapäeva maailmas niisama nagu Piibli päevil. Hakkasin tajuma kõigi viie vaimuliku ameti tähtsust, millest räägib Efesose kiri:

"Tema on pannud mõned apostleiks ja mõned prohvetiks ja mõned evangelistideks, mõned karjaseiks ja õpetajaiks, et pühi inimesi valmistada abistamistööle Kristuse ihu ülesehitamiseks" (4:11,12).

Nägin, kui oluline on igäiks neist Kristuse ihule.

Piibel ütleb meile, et võime minna *"julgusega armu aujärje ette, et me halastust saaksime ja armu abiks leiaksime parajaks ajaks"* (Heebrea 4:16). Sõna kinnitab, et *"meil on Jeesuse vere varal julgus sisse minna kõige pühamasse paika"* (Heebrea 10:19), sest *"käsuseadus järgi puhastatakse peaaegu kõik asjad vere kaudu, ja ilma vere valamata ei ole andeksandmist"* (Heebrea 9:22).

Sõbrad, võin kinnitada, et see on tõsi. Jeesuse veri on see, mis teeb lepitust hinge eest. Tema sõna ja Tema veri toimivad üheskoos armuõnnistuses.

Abi on ligi

Kui tihti on meil suuri vajadusi! Meie ihus on haigusi, meil on südamevalusid: lahkuminekid, lähedaste surm, laste minek maailma, rahapuudus – ja me vajame abi. Neil hetkedel võime tulla julgusega Jumala trooni ette ja palvetada: "Jumal, ma vajan Su abi!"

Jumal näitas mulle, et iga kord, kui Tema pühad inimesed maa peal Issandat appi hüüavad, on kohal Jumala sõna. Ingel on seal, suur Piibel käes. Ta avab Jumala sõna ja tõukab selle saatanale näkku. Saatan võib selles stseenis esineda kurja vaimu või mao kujul. Kui ingel avab Pühakirja, siis kurat sõna otseses mõttes kukub tagurpidi ja kisendab, sest ingel kasutab tema vastu kaheterast mõõka.

Pean ütlema, et see, mida vaimus nägin, ei sündinud alati selles kirikus, kus ma parajasti tunnistasin. Vaimus võisin näha asju, mis sündisid kilomeetrite kaugusel. Vahel ma ei teadnudki, kus ja millal need aset leidsid.

Tänu Jumalale, Jeesus on ristil võitnud saatana meie heaks üks kord ja alati, et meil oleks vabadus ja elu. Saame nüüd julgusega tulla armujärje ette, kus iganes oleme.

Võidmine ja tervendamine

Jumala halastus ja arm on tõeliselt kohal, et tervendada iga haigust ja tööbe Tema Püha Kirja läbi. Soovin, et Jumala sõna võiks teid täna julgustada. Kui sul on vajadus, mine julgelt armutrooni juurde ja palu Jumala abi! Jumala inglid on *"teenijad vaimud, läkitatud abistama neid, kes ükskord pärivad pääste"* (Heebrea 1:14). Tean seda Pühakirja põhjal ja usun seda. Veel enam, tean seda tõsiasjade põhjal. Olen seda vaimuilmas korduvalt näinud. Kui hüüame appi Issandat, siis Ta saadab meile appi inglid Tema sõna ja Vaimu väes.

Kui jumalateenistusel kellestki demonit välja aetakse, olen näinud neid välja tulevat kui tumedaid varje või viirastusi. Kui Jeesuse nime on hüütud kellegi peale, siis olen näinud, kuidas inglid võtavad kurja vaimu kinni ja panevad selle ahelaisse. Seda nähes olen mõtelnud: "Jumal, kui imeline on Sinu sõna, et see vabastab seotud inimesed kurjadest jõududest."

See on Issanda sõna, mis tööd teeb. Jeesuse Kristuse sõna. Ja see töötab ainult Tema nimes – Jeesuse Kristuse nimes. Hüüa appi Jeesuse Kristuse nime! Tema päästab su. Sa sünnid uuesti, saad vabaks oma pattudest ja omandad igavese kodu taevas.

Sõna vägi

Kord olin Malaisias. Inimesed olid nii näljased Issanda järele ning Jumala lähedust tunnetades mõistsin, et siin on oodata Jumala võimsat liikumist. Kui Jumala auhiilgus hakkas langema meie peale, siis oli see nagu vihmasadu. Püha Vaim liikus meie keskel, päästes inimesi. Inimesed, kes Issanda vastu võtsid, kukkusid oma istmetelt maha. Palju hingi sai vabaks, kui Issanda vägi neid puudutas. Oh seda rõõmu ja Jumala ligiolu, mis meie peal oli! Kuulutati Jumala sõna ja see tegi inimesi vabaks. Kui näljased olid inimesed Jumala järele! Nad tahtsid uuesti sündida ja võtta Jeesust Kristust oma südamesse. Jumala vägi on uskumatu!

Mõtlemiseks

Siin on veel üks kirjakoht, millest me peaksime mõtlema: *"Siis Jumala ingel, kes oli käinud Iisraeli leeri ees, siirdus ja läks nende taha; ja*

pilvesammas siirdus nende eest ning seisis nende taga, tulles egiptlaste leeri ja Iisraeli leeri vahele; siis oli pilv ühele pime, aga teisele valgustas ööd, ja üks ei pääsenud teisele ligi kogu öö" (2. Moosese 14:19,20).

Jumala lapsed, kas te ei tea, et Jumal tahab tänapäeval teha imeid, nii nagu Ta tegi eile? Mingil põhjusel on unaruses hüved, mida Jumal on meile varunud. Oleme kõrvale jätnud kõik Jumala imeilusad asjad.

Meie maal on levinud igasugu selgeltnäijad, nõiad ja lausujad. See räägib inimsüdamete näljast. Inimesed otsivad igast allikast nõu ja juhatust oma elule.

Ent mina tunnistan teile, et Jumal on tõeline ja tõene. Ta ei taha, et järgiksime meediume ja sensitiive. Ta ei soovi maailmas näha nõiduse ja okultismi pahesid.

"Ärge pöörduge vaimude ja "teadjate" poole, ärge otsige neid, et te ei saaks nende läbi roojaseks! Mina olen Issand, teie Jumal" (3. Moosese 19:31).

Väär ja lausa patt on minna meediumide ja selgeltnäijate juurde abi ja juhatust saama. Selle asemel on tõelised Jumala inglid saadetud teenima meid, kes me oleme pääste pärijad.

"Tema annab oma inglitele sinu pärast käsu sind hoida kõigil su teedel" (Psalm 91:11).

"Kõigis nende ahistustes tundis Ta ahistust ja Tema palge ingel päästis nad. Armastuse ja kaastunde pärast Ta lunastas nad, tõstis nad üles ja kandis neid kõigil muistseil päevil" (Jesaja 63:9).

"Nebukadnetsar kostis ja ütles: "Kiidetud olgu Sadraki, Meesaki ja Abednego Jumal, kes läkitas oma ingli ja päästis oma sulased, kes lootsid Tema peale ja astusid üle kuninga käsust. Nad andsid pigem ära oma ihu, kui et teenida ja kummardada mõnda muud jumalat peale nende oma Jumala"" (Taanieli 3:28).

Inglite väehulgad

Kui Jeesus andis mulle ilmutuse pörgust, siis võisin oma vaimusilmadega näha, et mu kodumaja ümber oli taevasse kirjutatud Jumala sõna. Ja maja ümber oli kogunenud suur hulk ingleid. Mõned istusid, vesteldes omavahel. Teistel oli väga otsustav silmavaade ja nad tundusid valvavat. Kolmandad seisis ümber maja, seljaga maja

poole, tiivaots tiivaotsas kinni. See viimane jagu ingleid olid kõige suuremad ja neil oli sõjameeste välimus. Igaihe puusal oli suur mõök, ja kui mõni tume vari püüdis hiilida mu maja poole, olid nad valmis tõmbama mõõga ja kaitsma mu peret. Meenutagem, et *"vaimumõök, see on Jumala sõna"* (Efesose 6:17). Sõna väljub leegitisedes ning tungib vaenlasesse. Vaenlane põleb ära ja muutub tuhaks.

Mulle tuli Jumala sõna: *"See päev, mis tuleb, põletab nad ära ja nad saavad tuhaks teie taldade all"* (Malaki 3:19,21).

Olin aina hämmastuses, nähes Jumala sõna tegutsemas. Kui Jumal saatis oma sõna, siis ingel vabastas Peetruse vangist:

"Ja ennäe, Issanda ingel seisis seal ning valgus helkis vangikongis. Ingel lõi Peetrusele vastu külge, äratas ta üles ja ütles: "Tõuse kiiresti!" Ja Peetruse ahelad langesid käte ümbert maha. Ingel aga ütles talle: "Pane vöö vööle ja seo oma jalatsid jalga!" Tema tegigi nõnda. Ja ingel ütles talle: "Pane oma kuub selga ja tule minu järele!" Ja Peetrus tuli välja ja käis tema järel ega teadnud, et see, mis ingel temaga tegi, on tõsi, vaid arvas enese nägevat nägemust. Ja nad läbisid esimese ja teise vahiposti ning tulid linna viiva raudvärava ette. See avanes neile iseenesest ja nad väljusid ja läksid edasi üht tänavat pidi. Ja järsku lahkus ingel tema juurest. Ja kui Peetrus jälle hakkas aru saama, lausus ta: "Nüüd ma tean, et Issand on tõesti oma ingli läkitanud ja mu välja kiskunud Heroodese käest ning kõigest, mida juuda rahvas ootab"" (Apostlite teod 12:7-11).

Inglid ja Sõna

On olemas palju kirjakohti inglite ilmumisest inimestele. Toon lisaks veel mõned näited.

"Kui ta seda mõtles, vaata, siis ilmus talle unenäos Issanda ingel, kes ütles: "Joosep, Taarveti poeg, ära karda oma naist Maarjat enese juurde võtta, sest Laps, keda ta kannab, on Pühast Vaimust"" (Matteuse 1:20).

"Siis Issand tegi lahti Bileami silmad ja ta nägi Issanda ingliti tee peal seisvat, paljastatud mõök käes. Siis ta kummardas ja heitis silmili maha" (4. Moosese 22:31).

"Jaakob läks oma teed. Aga temale tulid vastu Jumala inglid" (1. Moosese 32:2).

"Ja ta nägi kahte valges rüüs inglit istuvat seal, kuhu oli pandud Jeesuse ihu, ühte peatsis ja teist jalutsis" (Johannese 20:12).

"Issanda ingel aga rääkis Filippusele: "Tõuse ja mine lõuna poole seda teed, mis läheb Jeruusalemmast alla Gađa poole" (Apostlite teod 8:26).

"Täna öösel seisis minu juures selle Jumala ingel, kelle päralt ma olen ja keda ma teenin" (Apostlite teod 27:23).

Kristlastena peame mõistma, kui tugevalt me oleme kaitstud. Peame mõistma, et Jumal on varunud meie jaoks kõik oma pühas Sõnas. Kui vajame abi, võime hädas julgesti pöörduda Tema poole. Armutrooni ees võime endale abi paluda Jeesuse Kristuse nimes. Kui sina või mina palume toetust, siis annab Ta seda alati. Talle meeldib aidata meid, kui peame Tema kärke ja teenime Teda.

Uus maailm on tulemas

Pärast oma viimast teekonda põrgusse olin väga haige. Ka une ajal pidi mul toas põlema valgus. Pidin alati kaasas kandma Piiblit ja lugesin seda pidevalt. Mu hing oli raskesti vapustatud. Olin kogenud midagi sellest, mida peavad põrgus taluma hukkunud hinged.

Kui Jeesus ütles: "Rahu, jää vaikseks!" siis voolas mu hinge rahu. Ent mõni hetk hiljem võisin taas hirmu pärast hüsteeriliselt kisenada. Teadsin kogu see aeg, et Jeesus on minuga. Ent siiski, vaatamata sellele teadmisele, ma mõnel hetkel ei tunnetanud Tema lähedust. Mõnikord kartsin nii väga põrgusse tagasiminekut, et mul oli isegi hirm Jeesuse lähedaletuleku ees.

Kui püüdsin teistele rääkida oma elamustest põrgus, siis ei tahtnud nad mind kuulata. Ma anusin: "Palun, kahetsege oma pattu, enne kui on hilja!" Aga neil oli raske uskuda seda, mida jutustasin läbielatud piinadest, ning samuti seda, mida Jeesus mul käskis põrgu kohta kirjutada.

Issand kinnitas mulle taas ja taas, et Tema on Issand, meie Tervendaja. Ehkki ma polnud veendunud, et ma kunagi täielikult paranen, tuli tervis siiski aegamööda, kuid kindlalt.

Rahu paradiis

Ja siis juhtus see jälle. Jälle olin koos Jeesusega ja me heljusime kõrgele üles, taevasse. Jeesus ütles: "Tahan näidata Jumala armastust ja headust ning mõnda osa taevast! Tahan, et sa näeksid Jumala imetöid, mis on nii kaunid vaadata!" Üks ingel tuli meile vastu ja ütles: "Vaata Issanda, oma Jumala headust ja heldust, mis kestab igavesti!" Inglise hoovas sellist armastust ja hellust, et pidin peaaegu nutma puhkema, kui ta edasi rääkis: "Vaata Jumala väge ja võimust ja kuninglikku au! Las ma näitan sulle kohta, mille Ta on loonud oma laste jaoks!"

Äkki terendas meie ees suur planeet, mis näis olevat sama suur kui maakera.

"Ma nägin uut taevast ja uut maad; sest esimene taevas ja esimene maa olid kadunud ning merd ei olnud enam. Ja ma nägin püha linna, uut Jeruusalemma, taevast Jumala juurest maha tulevat, valmistatud otsekui oma mehele ehitud mõrjsja" (Ilmutuse 21:1,2).

Järgmine, mida kuulsin, oli Isa hääl, mis ütles: "Isa, Poeg ja Püha Vaim on kõik üks. Isa ja Poeg on üks ning Isa ja Püha Vaim on üks. Ma saatsin oma Poja ristil surema, et keegi ei peaks hukkuma.

Tahan näidata sulle kohta, mille olen valmistanud oma lastele. Ma hoolin väga kõigist lastest. Kui ema kaotab lapse või üsa vili väljub enneaegselt, siis Mina hoolitsen. Ma tean kõik ja hoolitsen kõige eest. Sellest ajast, mil üsas tärkab elu, tean Ma seda. Olen teadlik lapsukestest, kes mõrvatakse veel oma ema ihus – abordi läbi kõrvaldatud soovimatutest eludest. Olen teadlik surnult või puuetega sündinud lastest. Eostumise hetkest peale on igaühel neist hing. Mu inglid laskuvad ja toovad lapsukesed Minu juurde, kui nood surevad. Taevas saab neile osaks armastus ja nad muutuvad täiuslikeks olenditeks. Annan neile terve keha ja ennistan puuduvad liikmed. Annan neile täiusliku keha."

Kogu seda planeeti ümbritses armastuse atmosfäär ja täiusliku heaolu tunne. Kõik oli täiuslik. Siin ja seal mahlaka roheline rohu ning kristallselge veega tiikide keskel seisid marmorist ja hästipoleeritud puust istepingid. Kõikjal, kuhu vaatasin, olid lapsed; nad olid haaratud mitmesugusest tegevusest. Igaüks neist kandis ainsagi pleki – valget rüüd ja sandaale. Valged rüüd olid nii heledad, et lausa sätendasid planeedi võimsas valguses. Ümbritsev värviküllus rõhutas veelgi laste rüüde heledust. Inglid olid väravahoidjateks ja laste nimed olid kõik raamatus kirjas. Nägin, kuidas lapsed õppisid Jumala sõna ja kuldsest raamatust muusikat. Olin üllatunud, nähes iga liiki loomi tulemas laste juurde ja istumas nende kõrval, kui nad olid inglite koolis. Seal ei olnud enam pisaraid ega muret. Kõikjal oli rõõm ja õnn ning iga asi oli ülimalt kaunis.

Siis näitas ingel mulle teist planeeti, mis hõõgus mu ees nagu suur valgus. Valgus oli nagu miljoni tähe sära ning kõik sellel planeedil oli imeilus ja elav. Taamal nägin kahte puhtast kullast mäge,

aga lähemal oli kaks kuldset, teemantide ja muude vääriskividega kaunistatud väravat. Tunnetasin südames, et see on uus maa ja et linn, mis helkjana seisab mu ees, on uus Jeruusalemm – Jumala linn, nõnda nagu see kord tuleb maa peale.

Taas maa

Siis aga olin jälle tagasi, nähes vana maad, kuid sellisena, nagu see on pärast suurt viletsust, aga enne, kui Harmagedooni tuli selle lõplikult ja täielikult puhastab. Selles stseenis nägin taas Jeruusalemma, tuhandeaastase rahuriigi pealinna.

Nägin nägemuses inimesi tulevat lähedalt ja kaugelt ning suunduvat selle linna poole. Jeesus oli siin Kuningaks ja kõik maailma rahvad tõid Talle ande ning osutasid austust. Jeesus oli mitte ainult tegelik Kuningas, vaid kõigi poolt tunnustatud Kuningate Kuningas. Jeesus andis mulle mu nägemuse tõlgenduse ja suurema selguse selle kohta, mis seejärel sünnib: "Varsti Ma tulen tagasi ja võtan Endaga taevasse kaasa kõigepealt need, kes on õigena surnud. Seejärel tõmmatakse need, kes veel elavana on üle jäänud, üles õhku Minu juurde. Pärast seda valitseb antikristus maa peal määratud aja, mil on nii suur viletsus, et sellist pole olnud varem ega tulegi. Ja siis tulen Mina koos oma pühadega ning saatan visatakse põhjatusse sügavikku, kuhu ta jääb tuhandeks aastaks. Need tuhat aastat valitsen Mina Jeruusalemmast kogu maad. Kui tuhat aastat on täis, lastakse saatan üürikeseks ajaks lahti ja Ma võidan Tema oma tuleku auhiilgusega. Sellega on vana Maa aeg täis. Ennää, tuleb esile uus Maa ja Uus Jeruusalemm laskub sellele, ning Mina valitsen ikka ja igavesti!"

Kristuse taastulek

Nägin Issanda tulekut. Kuulsin Tema kutset, mis helises kui trompet ja nagu peaingli hää (1. Tessaloonika 4:16). Kogu maa vappus ning haudadest väljusid õigena surnud, et kohtuda Issandaga õhus.

Pasunahääl tundus kõlavat tundide kaupa. Maa ja meri andsid välja oma surnud (Ilmutuse 20:13). Issand Kristus seisis pilvedel leekivas ornaadis ning jälgis seda aulist vaatepilti.

Siis kuulsin taas pasunahäält. Kui vaatasin, siis nägin neid, kes olid elusana maa peale üle jäänud, üles tõusmas, et kohtuda Temaga.

"Kui me usume, et Jeesus on surnud ja üles tõusnud, siis usume ka, et Jumal äratas Jeesuse kaudu üles need, kes koos Temaga on läinud magama. Jah, seda me ütleme teile Issanda sõnana, et meie, kes me üle jääme elama Issanda tulekuni, ei jõua ette magamaläinutest, sest Issand Ise tuleb sõjahüüu, peaingli hääle ja Jumala pasuna saatel alla taevast ning esmalt tõusevad üles surnud, kes on läinud magama Kristuses, pärast kistakse meid, kes me oleme üle jäänud elama, ühtviisi koos nendega pilvedes üles õhku Issandale vastu, ja nõnda me saame alati olla koos Issandaga" (1. Tessaloonika 4: 14–17).

Lunastatud koondusid kui miljonid valgustäpid taeva kogunemispaika. Inglise andsid neile puhtaimad valged rüüd. Rõõm oli suur.

Inglitel oli vastutus teenida; neid oli kõikjal ja nad osutasid ülesvõetuile erilist tähelepanu. Lunastatuile anti uus kirkastatud ihu ja õhuteekonnaval muuteti nad ümber. Taevast täitis suur rõõm ja õnn ning inglised laulsid: "Au olgu Kuningate Kuningale!"

Kristuse keha

Nägemuses võisin vaadelda kõrgel taevas tohutu suurt vaimset keha. See oli Kristuse keha, mis lamas selili ning verepiisad langesid maale. Mõistsin, et see esitas meie Issanda tapetud keha. Keha kasvas aina

suuremaks, kuni see hõlmas kogu taeva. Sellesse sisenesid miljonid lunastatud pühad. Jälgisin hämmastusega, kuidas miljonid ronisid astmeid mööda üles keha juurde ja täitsid selle jalgadest peani.

Kui keha oli täis, siis nägin, et seal oli inimesi igast maanurgast. Nad ülistasid Issandat võimsa häälega.

"Nad laulsid uut laulu: "Sina oled väärt võtma raamatu ning avama selle pitserid, sest Sina oled tapetud ning Sina oled ostnud Jumalale oma verega inimesi kõigist suguharudest ja keeltest ja rahvastest ja paganahõimudest ning oled nad teinud kuningriigiks ja preestreiks meie Jumalale ning nad hakkavad valitsema kuningatena üleilmamaa" (Ilmutuse 5:9,10).

Miljonid koguti trooni ette ning nägin, kui inglised tõid raamatud, millest loeti kohtuotsused. Seal oli armu aujäre ja paljud said tasu.

Olin hämmastunud, kui pimedus kattis maa ja kõikjale ilmusid deemonlikud väed. Loendamatud kurjad vaimud olid vangistusest valla lastud ja laiali puistatud üle maa. Kuulsin kedagi valjult ütlevat: "Häda maa ja mere elanikele, sest kurat on alla tulnud teie juurde; ta on suures raevus, teades, et tal on aega üürikeseks" (Ilmutuse 12:12).

Jumala viha

Nägin vihast metsalist, ja ta valas oma mürki kogu maa peale. Põrgu vappus tema raevust ning põhjatust sügavikust tulid parvedena kurjuse väed, et oma tohutu hulgaga maa mustaks muuta. Inimesed põgenesid kisendades küngastesse, koobastesse ja mägedesse. Maa peal olid sõjad, näljahädad ja surm. Viimaks nägin taevas tuliseid hobuseid ja vankreid. Maa värises, kui *"päike läks mustaks nagu leinariie ja kuu muutus nagu vereks"* (Ilmutuse 6:12). Üks ingel kuulutas: "Kuule, oh maa, Kuningas tuleb!" Siis ilmus taevas Kuningate Kuningas ja Isandate Isand. Koos Temaga kõigi aegade pühad puhtaimates valgetes rüüdes. Meenutasin, et *"iga silm saab Teda näha"* (Ilmutuse 1:7) ja et *"iga põlv nõtkub ja iga keel tunnistab"* (Rooma 14:11), et Tema on Issand.

Siis ingel pistis sirbi sisse ja löikas küpseks saanud vilja (vt Ilmutuse 14:14–19) ning see ongi maailma lõpp.

Mõitlesin: "Peame armastama üksteist, olema tões kindlad ja kasvatama lapsi Kristuse tulemise valguses. Tõesti, Kuningas tuleb!"

Issanda viimane palve: Olge valmis!

Jeesus ütles: "Kahetsege pattu ja laske end päästa, sest Jumala riik on lähedal! Minu tahe ja Minu sõna täituvad. Valmistage Issanda teed!"

Siis Ta ütles: "Neid, kes on nüüdsel ajal rikkad, käsi, et nad ei oleks ülbed ega loodaks ebakindlale rikkusele, vaid Jumalale, kes valmistab meile kõike rikkalikult maitsemiseks" (1. Timoteose 6:17).

Ütle, et nad käiksid Vaimus, siis nad ei täida liha himusid (Galaatia 5:16).

"Ärge eksige, Jumal ei lase Ennast pilgata, sest mida inimene iganes külvab, seda ta ka lõikab. Kes oma lihalikule loomusele külvab, see lõikab lihalikust loomusest kaduvust, aga kes Vaimule külvab, see lõikab Vaimust igavest elu" (Galaatia 6:7,8).

"Lihaliku loomuse teod on ilmsed, need on: hoorus, rüvedus, kõlvatus, ebajumalateenistus, nõidus, vaen, riid, kiivus, raevutsemine, isemeelsus, lõhed, lahknemised, kadetsemised, purjutamised, prassimised ja muu sarnane, mille eest ma teid hoiatan, nagu ma varemgi olen hoiatanud, et need, kes midagi niisugust teevad, ei päri Jumala riiki. Aga Vaimu vili on armastus, rõõm, rahu, pikk meel, lahkus, headus, ustavus, tasadus, kasinus – millegi niisuguse vastu ei ole Seadus. Jeesuse Kristuse omad on lihaliku loomuse risti lõõnud koos kirgedega ja himudega" (Galaatia 5:19–24).

Jeesus jätkas: "Kui Jumala sõna on täitunud, siis tuleb lõpp. Ükski inimene ei tea päeva ega tundi, mil Jumala Poeg naaseb maa peale. Ka Poeg Ise ei tea, sest seda teab ainult Isa. Jumala sõna täitub kiiresti. Tulge nagu väikesed lapsed ja laske Mul puhastada teid liha tegudest. Ütelge Mulle: "Issand Jeesus, tule mu südamesse ja anna andeks mu patud. Tean, et olen patune ja kahetsen oma patte. Pese mind oma veres ja tee mind puhtaks! Ma olen pattu teinud taeva vastu ja Sinu ees ega ole väärt, et mind Su lapseks hüütakse. Võtan usus Sind vastu oma Päästjaks."

Ma annan teile karjaseid oma südame järgi ja olen Ise teie Ülem-

karjane. Teie olete Minu rahvas ja Mina olen teie Jumal. Lugege sõna ning ärge hüljake koguduse kooskäimisi! Andke kogu oma elu Minule, ja Ma hoian teid! Ma ei hülga ega jäta teid iialgi."

Olge valmis kohtuma Jumalaga!

Mu kallid, oma südame sügavusest olen jaganud teiega paljusid nägemusi ja ilmutusi taevast, mida mulle andis kõikvõimsa Jumala vägi. Tahaksin kokku võtta oma mõtted ja kuidagi väljendada, kui palju Jumal meid armastab. Ta on osutanud oma suurt armastust ja hoolt, saates välja oma võimsa sõna ja kinkides meile ilmutuse neil viimseil päevil.

Kallid lapsed, me peame olema valmis kohtuma Issandaga! Peame kogu aeg ootama Tema tulekut. Me ju tunneme seda segaduste ja rahutuse aega, milles me elame. Sellist ajastut pole enne olnud. Kogu südamest manitsen teid olema valmis, "sest te ei tea, mil päeval teie Issand tuleb" (Matteuse 24:42). Jeesus Kristus tuleb tagasi!

Kas mäletate, mida ma rääkisin pühadest, kes on nüüd taevas? Jumala ingel ütles mulle, et kui me elame õigena Jeesuses Kristuses, siis kohtume oma armsatega kirkuse väravates, kui me sealt sisse läheme. Kas võtad selle kalli sõnumi oma südamesse? Rääkisin ka registriraamatutest, mida inglid peavad, ja et meie tasu on palju suurem taevas kui maa peal. Inglid kirjutavad üles meie teod.

Sageli on nii, et evangelistid, jutlustajad, õpetajad ning muud Jumala rahva juhid peavad ajutiselt loobuma oma kodust, lastest ja abikaasast, et kanda risti Jeesuse pärast. Issand näeb ja teab seda kõike. Ta teab samuti, et vahel, kui me kuhugi läheme, ei käituta meiega nagu Issanda lastega. Meiega käitutakse kurjasti, kuid meie oleme ikkagi Kuninga lapsed.

Ent Jumal tahab, et oleksime sulaste sulased. Ta tahab, et teeniksime üksteist nõnda nagu Tema on teeninud meid. Jumal pole töötanud oma pühadele roosiaedu. Ta pole töötanud meile toredust siin all. Kuid meil võib olla siiski õnnistusi, rikkust, austust ja ainelist vara nii palju kui Jumal lubab, kui me vaid kanname risti ja käime Jeesuse järel. Soovin, et te oleksite valmis. Kui sa pole veel vastu võtnud Jeesust Kristust oma Issanda ja Päästjana, siis saad sa seda veel teha, nii nagu õpetab Pühakiri:

"Nõnda on Jumal maailma armastanud, et Ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes Temasse usub, ei hukkuks, vaid et temal oleks igavene elu" (Johannese 3:16).

"Kui sa oma suuga tunnistad, et Jeesus on Issand, ja oma südamel usud, et Jumal on Ta üles äratanud surnuist, siis sind päästetakse, sest südamega usutakse õigsuseks, suuga aga tunnistatakse päästeks. Sest igaiüks, kes hüüab appi Issanda nime, päästetakse" (Rooma 10:9-10,13).

Palvetagem koos just nüüd: "Isa, tulen Su juurde Jeesuse Kristuse nime läbi, nii nagu ma olen. Olen patune. Olen pattu teinud Sinu vastu ja taeva vastu. Palun Sind, Issand Jeesus, anna mulle andeks, tule mu südamesse ja päästa mu hing! Sünnita mind uuesti oma elava Vaimu läbi! Annan oma elu sulle, Issand Jeesus. Usun, et Sina oled Jumala Poeg. Usun, et Sina oled Jeesus Kristus, keda Isa on läkitanud päästma mu hinge põrgust. Ma tänan, kiidan ja austan Sind, et Sa oled mind lunastanud oma kallihinnalise vere läbi."

Kui oled koos minuga palvetanud selle palve ja tõeliselt usud seda, mida sa palusid, siis oled sa nüüd päästetud. Oled palunud Jeesust Kristust oma südamesse. Hakka Teda tunnistama oma suuga ja ülista Teda!

Jumalale olgu ülistus ja austus!

Autorist

Mary Kathryn Baxter sündis Chattanooga, Tennessee. Ta kasvas üles Jumala läheduses, ema rääkis talle Jeesusest ja Tema päästest.

19-aastaselt koges Kathryn uussündi, mõne aja pärast langes ta tagasi maailma. Kuid Issand ei jätnud teda – ta andis uuesti oma elu Kristusele. Sellest peale teenib ta Issandat ustavalt.

1960. aastate keskel kolis Kathryn perega Michigani osariiki, alguses Detroiti, hiljem Belleville'i, kus hakkas nägemusi nägema.

Issanda töötajad, juhatajad ja pühad hindavad teda ja tema teenimistööd väga kõrgelt. Tema teenistustel on tunda Püha Vaimu liikumist ja on sündinud palju imesid. Koosolekutel, kus ta on Pühast Vaimust juhitud, tulevad esile Püha Vaimu anded koos väeavaldustega. Ta armastab Issandat kogu südamest, meelest, hingest ja väest ning soovib üle kõige olla hingede võitja Jeesusele.

Ta on olnud üle 28 aasta abielus Bill Baxteriga, neil on neli last ja kuus lapselast, kes toetavad teda tema teenimises.

Kathryn on tõeliselt pühendunud Issanda ümmardaja. Tema kutsumus on nägemuste ja ilmutuste alal. 1983. a ordineeriti ta töötajaks Jumala Täisevangeelses Koguduses Tayloris, Michiganis. Praegu teenib ta Washingtonis, Rahvuslikus Jumala Koguduses (National Church of God).

1976. a ilmus Jeesus talle inimkujul unenägudes, nägemustes ja ilmutustes. Sellest ajast alates on Issand teda külastanud palju kordi. Nende külastuste kestel on Issand näidanud talle hingede piina sügavust ja astmeid põrgus. Ta on saanud ka palju nägemusi taevast, suure viletsuse ajast ning ajastu lõpust.

Ühel tema eluperioodil ilmus Jeesus talle igal ööl neljakümne öö jooksul. Ta ilmutas Maryle põrgu õudust ja taeva kirkust ning ütles, et sõnum sellest on määratud kogu maailmale.

Sisukord

Eessõna	4
Sissejuhatus	5
Jeesuselt Kathrynile	6
Seespool väravaid	7
Jumala aujärg.....	18
Enne, praegu ja pärast	24
Taeva aardekambrid.....	32
Taevas valitsev kord	38
Mis juhtub lastega	43
Kummardamine aujärje ümber	49
Pühad olendid taevas.....	55
Taeva aulised asjad	59
Nägemused inglite tegevusest	65
Jumala sõna	69
Uus maailm on tulemas	75
Kristuse taastulek	78
Issanda viimane palve: Olge valmis!	80
Autorist	83

Põrgu sügavuste
kogemise järel
näitas Jumal
Mary K. Baxterile
taeva kuningriiki.

Raamat
heidab pilgu
kirjeldamatusse
taevasesse ilusse,
mis ootab igat usklikku
Jeesuses Kristuses.

Kharisma